

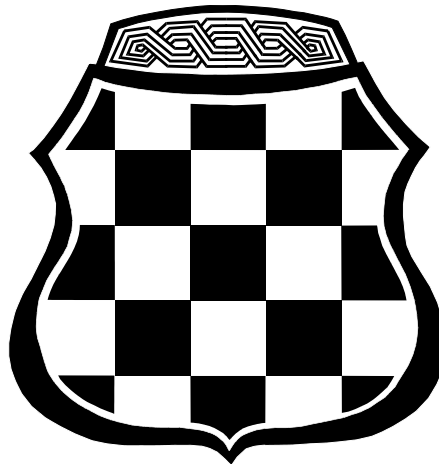
NARODNE NOVINE

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE
Službeno glasilo

GODIŠTE XVI

BROJ 6

LIVNO, 14. STUDENOG 2011. godine

PREGLED SADRŽAJA

SKUPŠTINA HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

69. **ODLUKA** o izmjenama i dopunama Odluke o potvrđivanju kandidata za predsjedatelja i zamjenika predsjedatelja Skupštine Hercegbosanske županije258
70. **ODLUKA** o izboru stalnih radnih tijela Skupštine HBŽ.....258
71. **ZAKLJUČAK**.....260

MINISTARSTVO ZNANOSTI, PROSVJETE, KULTURE I ŠPORTA

72. **PRAVILNIK** o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi260
73. **ODLUKA** o davanju suglasnosti na imenovanje gospodina Tihomira Bakovića, rođenog 1955. godine, nastavnika glazbene kulture, na dužnost ravnatelja Osnovne škole Stjepana Radića iz Prisoja.....265

MINISTARSTVO RADA, ZDRAVSTVA, SOCIJALNE SKRBI I PROGNAH

74. **ODLUKA** o visini naknade za pregled prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme u privatnoj i dopunskoj djelatnosti u zdravstvu na području Hercegbosanske županije 266
75. **RJEŠENJE** o imenovanju člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu 267
76. **RJEŠENJE** o razrješenju člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu 267

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE

77. **ODLUKA** o visini naknada plaće i najvišem iznosu naknade plaće koja se

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

isplaćuje na teret Zavoda za zdravstveno osiguranje Hercegbosanske županije za vrijeme privremene spriječenosti za rad.....267

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

78. **RJEŠENJE** br. U-15/11 (na hrvatskom jeziku).....268
 79. **RJEŠENJE** br. U-15/11 (na bosanskom jeziku).....270
 80. **РЈЕШЕЊЕ** br. U-15/11 (na srpskom jeziku).....272
 81. **PRESUDU** br. U-36/10 (na hrvatskom jeziku).....274
 82. **PRESUDU** br. U-36/10 (na bosanskom jeziku).....278
 83. **ПРЕСУДУ** br. U-36/10 (na srpskom jeziku).....282

SKUPŠTINA HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

Temeljem članka 10. i 98. Poslovnika Skupštine Hercegbosanske županije ("Narodne novine Hercegbosanske županije" broj: 8/03, 14/03, 1/04, 6/05, 11/06, i 5/08) Skupština Hercegbosanske županije na sjednici održanoj dana, 04. studenog 2011. godine donosi

ODLUKU

o izmjenama i dopunama Odluke o potvrđivanju kandidata za predsjedatelja i zamjenika predsjedatelja Skupštine Hercegbosanske županije

Članak 1.

U Odluci o potvrđivanju kandidata za predsjedatelja i zamjenika predsjedatelja Skupštine Hercegbosanske županije, koju je Skupština Hercegbosanske županije donijela dana 21. 04. 2011. godine broj: 01-02-23/11, objavljena u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije" broj: 4/11 u članku 1. stav 1. točka 1. riječi "Ivica Pašalić – Lhotak iz reda hrvatskog naroda" se briše te stavak 1. točka 1. glasi "Dinko Barać iz reda hrvatskog naroda".

Članak 2.

Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
 Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
SKUPŠTINA

Broj: 01-02-23.2/11

Tomislavgrad, 08. 11. 2011. godine

Presjedatelj Skupštine
Jasenko Tufekčić v.r.

Temeljem članka 20. i 98. Poslovnika Skupštine HBŽ ("Narodne novine HBŽ" broj: (8/03, 14/03, 1/04, 6/05, 11/06 i 5/08) Skupština Hercegbosanske županije na sjednici održanoj dana 04. studenog 2011. godine donosi

ODLUKU

o izboru stalnih radnih tijela Skupštine HBŽ

U stalna radna tijela Skupštine biraju se:

Povjerenstvo/Komisija za Ustav i poslovnik

1. Boris Barun, predsjednik
2. Drago Puzigaća, član
3. Jasenko Tufekčić, član
4. Branko Krišto, član
5. Dinko Barać, član
6. Ilija Šljivić, član
7. Drago Stanić, član

Povjerenstvo/Komisija za izbor i imenovanje

1. Ilija Šljivić, predsjednik
2. Darko Horvat, član
3. Hikmet Hodžić, član
4. Ivica Čičak, član
5. Josip Perić, član
6. Jelena Knez Perić, član
7. Jozo Sliško, član

Zakonodavno-pravno povjerenstvo/komisija

1. Jasenko Tufekčić, predsjednik
2. Drago Puzigaća, član
3. Vlatko Zrilić, član
4. Drago Stanić, član
5. Boris Barun, član
6. Ivica Pašalić – Lhotak, član
7. Ivica Matković, član

Odbor za pravdu, opću upravu, lokalnu samoupravu, ljudska prava i slobode

1. Jelena Knez – Perić, predsjednik
2. Ivan Cikojević, član

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

3. Ivan Krstanović, član
4. Dinko Barać, član
5. Vlatko Zrilić, član

Odbor za ekonomsku i financijsku politiku, denacionalizaciju i privatizaciju

1. Stipe Barun, predsjednik
2. Darko Horvat, član
3. Hikmet Hodžić, član
4. Mislav Sučić, član
5. Petar Gelo, član
6. Ivica Matković, član
7. Vlatko Zrilić, član

Odbor za obrazovanje, kulturu, šport i mlade

1. Drago Stanić, predsjednik
2. Hikmet Hodžić, član
3. Slaviša Mihajlović, član
4. Nediljko Rimac, član
5. Ivica Pašalić-Lhotak, član
6. Branko Krišto, član
7. Goran Čondrić, vanjski član

Odbor za poljoprivredu, vodoprivredu i šumarstvo

1. Mislav Sučić, predsjednik
2. Ivan Krstanović, član
3. Petar Gelo, član
4. Ivica Čičak, član
5. Stipe Barun, član
6. Jozo Sliško, član
7. Ilija Šljivić, član

Odbor za prostorno uređenje, stambeno-komunalnu politiku i infrastrukturu

1. Darko Horvat, predsjednik
2. Jelena Knez-Perić, član
3. Stipe Barun, član
4. Ivan Krstanović, član
5. Ivica Matković, član

Odbor za rad, zdravstvo, socijalnu politiku i stradalnike Domovinskog rata

1. Josip Perić, predsjednik
2. Slaviša Mihajlović, član
3. Branko Krišto, član
4. Ivan Cikojević, član
5. Nediljko Rimac, član
6. Ivica Bodulušić, član
7. Zvonko Mihaljević, član

Odbor za zaštitu okoliša, javnog zdravlja i potrošača

1. Slaviša Mihajlović, predsjednik
2. Petar Gelo, član
3. Ivica Čičak, član
4. Ivan Cikojević, član
5. Ivica Bodulušić, član

Odbor za jednakopravnost spolova

1. Ivica Pašalić Lhotak, predsjednik
2. Anica Vrdoljak, vanjski član
3. Meho Šehić, vanjski član
4. Nediljko Rimac, član
5. Gordana Nakić, član

Administrativno - pravno povjerenstvo /komisija

1. Dinko Barać, predsjednik
2. Jasenko Tufekčić, član
3. Drago Puzigaća, član
4. Stipe Pelivan, član
5. Josip Perić, član
6. Ivica Bodulušić, član
7. Jozo Sliško, član

II

Odluka o izboru stalnih radnih tijela Skupštine Hercegbosanske županije stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u " Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
SKUPŠTINA
Broj: 01-02-43/11
Tomislavgrad, 08. 11. 2011. godine

Presjedatelj Skupštine
Jasenko Tufekčić v.r.

Temeljem članka 98. i 10 1. Poslovnika Skupštine HBŽ ("Narodne novine Hercegbosanske županije", broj: 8/03, 14/03, 1/04, 6/05, 11/06 i 5/08), Skupština Hercegbosanske županije na sjednici održanoj dana 04. studenoga 2011.godine donijela je sljedeći

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

ZAKLJUČAK**I.**

Stavlja se izvan pravne snage Zaključak koji je donijela Skupština dana 11. svibnja 2011. godine kojim se ograničava rad Vlade a objavljen u "Narodnim novinama" broj: 4/11.

II.

Vlada se ograničava u svom radu da ne može: raspisivati Javne natječaje, donositi odluke po natječajima, imenovati direktore Javnih poduzeća i Ustanova te donositi Odluke o koncesijama.

III.

Zaključak stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
SKUPŠTINA
Broj: 01-02-25.2/11
Tomislavgrad, 08. 11. 2011. godine

Presjedatelj Skupštine
Jasenko Tufekčić v.r.

**MINISTARSTVO ZNANOSTI, PROSVJETE,
KULTURE I ŠPORTA**

Na temelju članka 45. stavka 5. Zakona o osnovnom školstvu HBŽ ("Narodne novine Hercegbosanske županije", broj 12/04. i 12/08), i članka 82. stavak 3. Zakona o srednjem školstvu HBŽ ("Narodne novine Hercegbosanske županije, broj 12/04. i 12/08.), Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa donosi

PRAVILNIK**o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi****Članak 1.**

(1) Ovim Pravilnikom utvrđuju se načini, postupci i elementi vrednovanja odgojno obrazovnih postignuća učenika u osnovnoj i srednjoj školi, prava i obveze učitelja/nastavnika, učenika, razrednika i ravnatelja u provođenju postupaka vred-

novanja tijekom školske godine te prava i obveze roditelja/skrbnika (u daljem tekstu: roditelja).

(2) Izrazi koji se u ovom Pravilniku koriste za osobe u muškome rodu, neutralni su i odnose se na muški i ženski rod.

Članak 2.

Definicije pojmova

(1) Vrednovanje je sustavno prikupljanje podataka u procesu učenja i postignutoj razini kompetencija: znanjima, vještinama, sposobnostima, samostalnosti i odgovornosti prema radu, u skladu s unaprijed definiranim i prihvaćenim načinima, postupcima i elementima, a sastavnice su praćenje, provjeravanje i ocjenjivanje.

(2) Praćenje je sustavno uočavanje i bilježenje zapažanja o postignutoj razini kompetencija i postignuća u usvajanju odgojno-obrazovnih sadržaja nastavnog predmeta ili područja, postavljenim zadacima definiranim predmetnim kurikulumom, nastavnim planom i programom te. strukovnim i školskim kurikulumom, učenikovom odnosu prema radu i postavljenim zadacima, razvoju učenikova zanimanja, motivacije i sposobnosti, te odgojnih vrijednosti.

(3) Provjeravanje podrazumijeva procjenu postignute razine kompetencija u nastavnome predmetu ili području i drugim oblicima rada u školi tijekom školske godine.

(4) Ocjenjivanje je pridavanje brojčane ili opisne vrijednosti rezultatima praćenja i provjeravanja učenikovog rada prema sastavnicama ocjenjivanja svakoga nastavnoga predmeta.

Članak 3.

Načini, postupci i elementi vrednovanja

(1) Načini, postupci i elementi vrednovanja postignute razine kompetencija proizlaze iz predmetnoga kurikuluma, nastavnoga plana i programa, strukovnoga kurikuluma, školskoga kurikuluma te ovoga Pravilnika i pravila ponašanja učenika koje donosi škola.

(2) Elemente ocjenjivanja određenoga nastavnoga predmeta te načine i postupke vrednovanja izrađuju učitelji/nastavnici na stručnim aktivima određenog predmeta ili odgojno-obrazovnog pod-

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

ručja na razini škole, lokalnoj ili županijskoj razini. Osnovni elementi ocjenjivanja učenika u postupku provjeravanja su: poznavanje, razumijevanje i povezivanje nastavnih sadržaja, usmeno i pismeno izražavanje, kreativnost u primjeni naučenog gradiva, razvoj vještina, motivacija i aktivno sudjelovanje u usvajanju nastavnog gradiva te razvoj psihofizičkih sposobnosti.

(3) Uspjeh učenika u ocjenjivanju uratka, praktičnoga rada, pokusa, izvođenja laboratorijske i druge vježbe, nastupa (umjetničke: glazbene, plesne i likovne škole), ocjenjuje se temeljem primjene učenikova znanja u izvođenju zadatka, samostalnosti pokazanih vještina, korištenju materijala, alata, instrumenata i drugih pomagala te primjeni sigurnosnih mjera prema sebi, drugima i okolišu.

(4) Ocjene iz nastavnih predmeta likovne, glazbene, tjelesne i zdravstvene kulture, te izbornih i fakultativnih predmeta trebale bi biti poticaj u osobnom razvoju učenika na tom polju, a prilikom postupka provjeravanja i ocjenjivanja, moraju se poštovati učenikove sposobnosti i mogućnosti.

(5) Načine, postupke i elemente vrednovanja u umjetničkim školama određuju stručna povjerenstva umjetničkih škola. Vrednovanje provodi ispitno povjerenstvo na javnim i internim nastupima te godišnjim ispitima.

(6) Učenikovo vladanje ocjenjuje se na temelju njegova odnosa prema sebi, prema radu, prema drugim učenicima, prema učiteljima/nastavnicima i ostalim djelatnicima u školi, te prema školskoj imovini, širem društvenom i prirodnom okružju.

Članak 4.

Aktivnosti u procesu vrednovanja razvoja učenikovih kompetencija i ponašanja provode učitelji/nastavnici, razrednici i stručni suradnici transparentno, javno i kontinuirano, poštujući učenikovu osobnost i dajući svakome učeniku jednaku priliku. Učenikov uspjeh u svakom predmetu ocjenjuje se po utvrđenim elementima najmanje dva puta u pojedinom polugodištu. Ocjenjivanje ne smije vremenski biti raspoređeno samo na kraj polugodišta.

Članak 5.

Vrednovanje učenika s teškoćama

(1) Kod učenika s teškoćama treba vrednovati njegov odnos prema radu i postavljenim zadacima te odgojnim vrijednostima.

(2) Načine, postupke i elemente vrednovanja učenika s teškoćama, koji savladavaju individualne programe i posebne kurikule uključujući i vladanje, učitelji/nastavnici trebaju primjeriti teškoći i osobnosti učenika.

(3) Vrednovanje valja usmjeriti na poticanje učenika na aktivno sudjelovanje u nastavi i izvan-nastavnim aktivnostima, razvijati njegovo samopouzdanje i osjećaj napredovanja kako bi kvalitetno iskoristio očuvane sposobnosti i razvio nove.

(4) Načini i postupci vrednovanja trebaju biti u skladu s preporukama stručnoga tima za pojedino područje, primjereni stupnju i vrsti teškoće te jasni svim sudionicima u procesu vrednovanja.

(5) Razinu razvijenosti kompetencija učenika treba provjeravati oblikom u kojemu mu njegova teškoća najmanje smeta i u kojemu se najbolje može izraziti. Pogreške nastale zbog teškoće moraju se ispraviti, ali ne smiju utjecati na cjelokupno vrednovanje rada, tj. na ocjenu.

Ocjenu treba popratiti opisno.

(6) Ako učenik ima izražene teškoće u glasovno-govornoj komunikaciji, može mu se omogućiti provjeravanje u pisanome obliku u dogovoru s razrednim vijećem škole.

(7) Ako učenik ima izražene teškoće u pisanoj komunikaciji, učeniku treba omogućiti provjeravanje u usmenome obliku u dogovoru s razrednim vijećem škole.

Članak 6.

Uvodno ili inicijalno provjeravanje

(1) Učitelj/nastavnik može na početku nastavne godine - u svrhu uvida u postignutu razinu znanja i kompetencija učenika u pojedinome razrednome odjelu i nastavnome predmetu provesti uvodno ili inicijalno provjeravanje.

(2) Svako se inicijalno provjeravanje mora najaviti i provesti do kraja drugoga tjedna od početka nastavne godine, a pisane inicijalne provjere ne ubrajaju se u broj planiranih pisanih provjera iz članka 10. ovoga Pravilnika.

(3) Rezultat inicijalne provjere upisuje se u bilješke o praćenju učenika, ne ocjenjuje se te slu-

ži pravovremenome pružanju kvalitetne individualne informacije učeniku i roditelju.

Članak 7.

Usmeno provjeravanje

(1) Pod usmenim provjeravanjem podrazumijevaju se svi usmeni oblici provjere postignute razine kompetencija učenika koji rezultiraju ocjenom. Usmeni se oblici provjere provode kontinuirano tijekom nastavne godine, u pravilu poslije obrađenih i uvježbanih nastavnih sadržaja.

(2) Usmeno provjeravanje i ocjenjivanje učenika može se provoditi na svakom nastavnome satu bez obveze najave i, u pravilu, ne smije trajati dulje od 15 minuta po učeniku.

(3) U danu kada piše pisanu provjeru, učenik može biti usmeno provjeravan samo iz jednoga nastavnoga predmeta, odnosno iz dva nastavna predmeta ako taj dan nema pisanih provjera.

Datum svake usmene provjere mora biti unesen u rubriku bilježaka.

Članak 8.

Pisano provjeravanje

(1) Pod pisanim provjeravanjem podrazumijevaju se svi pisani oblici provjere koji rezultiraju ocjenom učenikovog pisanoga uratka. Provodi se poslije obrađenih i uvježbanih nastavnih sadržaja, kontinuirano tijekom nastavne godine. Učenika se pismeno provjerava i ocjenjuje samo iz predmeta za koje su nastavnim planom i programom propisani oblici pisane provjere.

Obvezno se pisano provjerava i ocjenjuje u nastavi hrvatskoga jezika, stranih jezika, matematike i informatike.

(2) Za potrebe ovoga Pravilnika razlikujemo pisane provjere u trajanju duljem od 15 minuta (u daljnjem tekstu: pisane provjere) i kratke pisane provjere u trajanju do 15 minuta (u daljnjem tekstu: kratke pisane provjere). One se osim trajanjem moraju bitno razlikovati opsegom nastavnoga sadržaja.

(3) Obrazovna postignuća iz kratkih pisanih provjera se, u pravilu, upisuju u rubriku za bilješke u imeniku.

(4) Učitelj/nastavnik je dužan obavijestiti učenike o opsegu sadržaja koji će se provjeravati i načinu provođenja pisane provjere.

(5) U jednome danu učenik može pisati samo jednu pisanu provjeru, a u jednome tjednu najviše tri pisane provjere.

Članak 9.

Ponavljanje pisane provjere znanja

(1) Nakon pisane provjere s neočekivanim postignućem učenika, učitelj/nastavnik treba utvrditi uzroke neuspjeha i ponoviti pisanu provjeru. O dogovorenome treba obavijestiti razrednika i stručnu službu škole.

(2) Prije ponavljanja pisane provjere, učitelj/nastavnik je dužan organizirati dopunsku nastavu. Ako rezultati ponovne pisane provjere pokazuju da većina učenika nema potrebno znanje, nastavnik će o tome izvijestiti ravnatelja i pedagoga škole radi daljnjeg dogovora i poduzimanja odgovarajućih mjera.

(3) Ponavljanje pisane provjere provodi se u redovnoj nastavi nakon što učitelj/nastavnik utvrdi neuspjeh učenika, odnosno neočekivana postignuća učenika, odnosno kada ocijeni da postignuća učenika nisu dovoljna za nastavak poučavanja i učenja.

Članak 10.

Okvirni kalendar pisanih provjera znanja

(1) Okvirni kalendar pisanih provjera (u daljnjem tekstu: kalendar) je školski dokument koji je svaka škola dužna imati za tekuću školsku godinu i priložiti ga Godišnjem planu i programu rada škole.

(2) Škola je dužna do kraja trećega tjedna nastave u svakom polugodištu javno objaviti kalendar za sve razredne odjele na oglasnoj ploči ili mrežnoj stranici škole.

(3) Kalendar se sastoji od popisa razrednih odjela i kalendara nastavnih dana te upisanih planiranih pisanih provjera. Izrađen je prema izvedbenome nastavnome planu i programu i rasporedu sati pojedinih razrednih odjela.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

(4) U kalendar se upisuju i kratke pisane provjere koje se najavljuju i upisuju 5 (pet) nastavnih dana prije provedbe.

(5) Iznimno, kalendar u strukovnim školama donosi se i objavljuje za svaki naredni mjesec i to najkasnije 15 dana unaprijed.

(6) U iznimnim je situacijama moguće odgoditi planiranu pisanu provjeru ili odustati od pisanoga provjeravanja utvrđenu kalendarom. Nakon obrazloženja i novoga dogovora s učenicima odluku o tome donose predmetni nastavnik, stručni suradnik kojeg odredi ravnatelj i ravnatelj škole.

(7) Kalendar predlaže učitelj/nastavnik za svoj nastavni predmet, a usklađuje i donosi učiteljsko, odnosno nastavničko vijeće.

Članak 11.

Zaključna ocjena iz nastavnoga predmeta

(1) Zaključna je ocjena iz nastavnoga predmeta izraz postignute razine učenikovih kompetencija i znanja u nastavnome predmetu/području i rezultat ukupnoga procesa vrednovanja tijekom nastavne godine, a izvodi se temeljem elemenata vrednovanja.

(2) Učitelji/nastavnici na početku školske godine na stručnim aktivima pojedinih nastavnih predmeta utvrđuju elemente, načine i postupke u procesu zaključivanja ocjene.

(3) Zaključna ocjena iz nastavnoga predmeta na kraju nastavne godine ne mora proizaći iz aritmetičke sredine upisanih ocjena, osobito ako je učenik pokazao napredak u drugom polugodištu.

(4) Zaključnu ocjenu za svaki nastavni predmet utvrđuje učitelj/nastavnik koji je izvodio nastavu. U slučaju spriječenosti učitelja/nastavnika da zaključi ocjenu, ravnatelj će ovlastiti učitelja/nastavnika koji će zaključiti ocjenu. Ukoliko je nastava iz pojedinog predmeta bila nestručno zastupljena, zaključna ocjena se mora stručno verificirati, sukladno Naputku o verificiranju nestručno zastupljene nastave.

Članak 12.

Prava i obveze učitelja/nastavnika

(1) Učitelj/nastavnik određenoga nastavnoga predmeta utvrđuje elemente ocjenjivanja te načine

i postupke vrednovanja s učiteljima/nastavnicima istoga nastavnoga predmeta, odnosno odgojno-obrazovnoga područja.

(2) Stručni aktiv škole je dužan uskladiti načine, postupke i elemente praćenja na razini škole, lokalnoj ili županijskoj razini iz svih nastavnih predmeta, odnosno odgojno-obrazovnih područja.

(3) Učitelj/nastavnik svakog nastavnoga predmeta je na početku i tijekom školske godine dužan upoznati učenike, razrednika te pedagoga, psihologa i stručnjaka edukacijskorehabilitacijskog profila (u daljnjem tekstu: stručna služba) s elementima ocjenjivanja, kao i s načinima i postupcima vrednovanja.

(4) Tijekom prvoga razreda i u prvome polugodištu drugoga razreda osnovne škole učitelj prati učenikova postignuća, ali ga ne ocjenjuje brojčano, nego ga odgojno-obrazovnim postupcima i mjerama potiče i priprema na vrednovanje i ocjenjivanje njegovih postignuća i ocjenjivanje njegova uspjeha u daljnjemu školovanju, tj. izvodi opisnu ocjenu.

(5) Tijekom praćenja učenikova razvoja učitelj/nastavnik u rubriku bilježaka u imeniku upisuje samo ona zapažanja koja su učitelju/nastavniku u praćenju učenika uočljiva, učeniku i roditelju razumljiva te koja učitelju/nastavniku mogu pomoći u konačnome ocjenjivanju uspjeha u nastavnome predmetu, odnosno odgojno-obrazovnome području.

(6) U rubriku bilježaka učitelj/nastavnik treba unositi i sljedeće podatke: datum pisane provjere, posljednju cjelinu koja se usmeno provjeravala, broj ostvarenih / broj mogućih bodova na pisanoj provjeri, teme i rezultate samostalnih, seminarških i drugih radova učenika, redovitost izvršavanja zadataka i druge informacije koje su osnova za ocjenu pojedinoga predmeta.

(7) Učenika iz pojedinoga nastavnoga predmeta ocjenjuje učitelj/nastavnik koji poučava nastavni predmet.

(8) Učitelj/nastavnik ocjenjuje javno u razrednome odjelu ili odgojno-obrazovnoj skupini osim u iznimnim slučajevima.

(9) Učitelj/nastavnik je dužan svaku ocjenu priopćiti javno, u učionici, i obrazložiti učeniku.

(10) Učitelj/nastavnik je dužan priopćenu ocjenu upisati u imenik u za to odgovarajući odjeljak.

(11) Ocijenjeni pisani rad te druge vrste radova, učitelj/nastavnik je dužan dati učeniku na uvid i čuvati u školi do kraja školske godine.

(12) U umjetničkim školama učenikovo znanje na redovitim godišnjim ispitima ocjenjuje predmetni nastavnik koji je radio s njime tijekom nastavne godine i ispitno povjerenstvo, a na popravnim, razrednim, predmetnim i razlikovnim ispitima ocjenjuje ga ispitno povjerenstvo.

Članak 13.

Prava i obveze učenika

(1) Učenik ima pravo znati elemente ocjenjivanja, kao i načine i postupke vrednovanja od svakoga učitelja/nastavnika za svaki nastavni predmet.

(2) Učenik je dužan pridržavati se svih pravila koja se odnose na načine i postupke vrednovanja, te na pravila ponašanja učenika u školi.

(3) Ukoliko se učenik ne pridržava pravila, učitelj/nastavnik može predložiti određenu pedagošku mjeru razredniku, razrednome vijeću ili učiteljskome/nastavničkom vijeću, koje može donijeti odluku o izricanju pedagoške mjere učeniku.

(4) Ukoliko učenik nije zadovoljan zaključnom ocjenom iz pojedinog predmeta, sukladno članku 83. Zakona o srednjem školstvu HBŽ, ima pravo Razrednom vijeću podnijeti zahtjev za ponovnim ispitom pred povjerenstvom. Razredno vijeće dužno se izjasniti u roku od 24 sata od primitka učenikova zahtjeva o opravdanosti polaganja ispita. Ukoliko Razredno vijeće utvrdi da postoje opravdani razlozi za polaganje ispita, imenovat će ispitno povjerenstvo koje će provesti ispit u roku od sljedećih 48 sati. Ispitno povjerenstvo čine tri člana: predmetni nastavnik, nastavnik istog ili srodnog predmeta i razrednik. Predsjednik ispitnog povjerenstva ne može biti ispitivač. U opravdanim slučajevima, članom povjerenstva može biti imenovan nastavnik istog ili srodnog predmeta iz druge škole. Na zahtjev učenika koji se pokaže opravdanim, Razredno vijeće može donijeti odluku o izuzeću predmetnog nastavnika iz sastava ispitnog povjerenstva. Ocjena povjerenstva je konačna.

Članak 14.

Prava i obveze roditelja

(1) Roditelj ima pravo znati elemente ocjenjivanja, kao i načine i postupke vrednovanja za svaki nastavni predmet.

(2) O načinima i postupcima vrednovanja i ocjenjivanja roditelje informira razrednik na roditeljskim sastancima i individualnim informativnim razgovorima.

(3) Roditelj je dužan pratiti rad svoga djeteta, redovito dolaziti na roditeljske sastanke i individualne informativne razgovore s razrednikom, te pravovremeno pravdati izostanke djeteta.

(4) Roditelj ima pravo uvida u pisane i druge radove i ocjene djeteta na organiziranim individualnim informativnim razgovorima s razrednikom.

(5) Roditelj ima pravo od razrednika zatražiti individualni informativni razgovor s predmetnim nastavnikom.

(6) Roditelj ima pravo izvijestiti ravnatelja ako mu razrednik ili predmetni učitelj/nastavnik odbija dati pravodobne i potrebne obavijesti o uspjehu njegovoga djeteta.

(7) Roditelj ima pravo na pisane i usmene predstavke (primjedbe, komentare i sugestije) o vrednovanju učenika koje podnose ravnatelju i/ili vijeću roditelja.

(8) Ukoliko roditelj ili staratelj nije zadovoljan zaključnom ocjenom iz pojedinog predmeta, sukladno članku 54. Zakona o osnovnom školstvu HBŽ, ima pravo u roku tri dana od pismene obavijesti o uspjehu učenika podnijeti zahtjev za ponovnim ispitom pred ispitnim povjerenstvom. Učiteljsko vijeće dužno se izjasniti u roku 24 sata od primitka zahtjeva.

Ukoliko utvrdi da postoje opravdani razlozi za polaganjem ispita imenovat će ispitno povjerenstvo koje će provesti ispit u roku sljedećih 48 sati. Ispitno povjerenstvo čine tri člana:

učitelji predmetni nastavnik, učitelj/nastavnik istog ili srodnog predmeta i razrednik.

Predsjednik ispitnog povjerenstva ne može biti ispitivač. U opravdanim slučajevima, članom povjerenstva može biti imenovan učitelj/nastavnik iz druge škole. Na zahtjev roditelja/staratelja Učiteljsko vijeće može donijeti odluku o izuzeću predmetnog nastavnika, ukoliko ocijeni da je zahtjev o izuzeću opravdan. Ocjena povjerenstva je konačna.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

(9) U posljednjem tjednu prije završetka nastavne godine ne organiziraju se roditeljski sastanci i individualni informativni razgovori.

Članak 15.

Prava i obveze razrednika

(1) Razrednik je dužan na prvome roditeljskome sastanku informirati roditelje o odredbama ovoga Pravilnika, a na prvome satu razrednika učenike.

(2) Raspored i vrijeme roditeljskih sastanaka i individualnih informativnih razgovora planira i donosi razrednik, o čemu pisano obavještava ravnatelja i stručnu službu škole, roditelje i učenike.

(3) Razrednik je dužan tijekom nastavne godine održati najmanje tri roditeljska sastanka na kojima daje pregled razrednih postignuća u prethodnome razdoblju, informira roditelje o aktivnostima u razrednome odjelu te osigurava razmjenu informacija između roditelja i učitelja/nastavnika, stručne službe i ravnatelja.

(4) Razrednik je dužan jednom tjedno organizirati individualni informativni razgovor za roditelje na kojemu izvješćuje roditelja o postignutim razinama kompetencija njegovoga djeteta kroz sve nastavne predmete, izostancima i vladanju, a o terminima informativnih razgovora razrednik upoznaje učenike, roditelje, ravnatelja i stručne suradnike na početku školske godine.

(5) Ukoliko roditelj ne dolazi na individualne razgovore i ne nazoči roditeljskim sastancima, razrednik je dužan pravodobno pismeno obavijestiti roditelja o učenikovim teškoćama i neuspjehu.

(6) Razrednik je dužan dogovoriti informativni razgovor s predmetnim nastavnikom kada to roditelj zahtijeva.

(7) Razrednik zaključuje ocjenu vladanja učenika, uz mišljenje razrednoga vijeća.

Članak 16.

Prava i obveze ravnatelja

(1) Ravnatelj škole dužan je na početku školske godine informirati sve učitelje/nastavnike i stručne suradnike o odredbama ovoga Pravilnika.

(2) Ravnatelj i stručna služba škole dužni su tijekom nastavne godine pratiti provođenje ovoga Pravilnika.

(3) Ravnatelj je dužan razmotriti svaku pisanu predstavku roditelja ili vijeća roditelja koja se odnosi na načine i postupke vrednovanja učenika i pisano odgovoriti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja predstavke.

Članak 17.

Danom stupanja na snagu ovoga Pravilnika prestaje važiti Pravilnik o načinu praćenja i ocjenjivanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi ("Narodne novine Hercegbosanske županije", broj: 5/05).

Članak 18.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa
Broj:06-01-02-2359/11
Livno, 8. studenoga 2011. godine

Ministrica
Gordana Cikojević v.r.

Na temelju članka 81. stavak 3. Zakona o osnovnom školstvu ("Narodnim novinama Hercegbosanske županije" broj: 12/04. i 12/08.) Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa donosi

ODLUKU

o davanju suglasnosti na imenovanje gospodina Tihomira Bakovića, rođenog 1955. godine, nastavnika glazbene kulture, na dužnost ravnatelja Osnovne škole Stjepana Radića iz Prisoja

I.

Daje se suglasnost na imenovanje gospodina Tihomira Bakovića, rođenog 1955. godine, nastavnika kulture, na dužnost ravnatelja Osnovne škole Stjepana Radića iz Prisoja.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

II.

Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Ministarstvo znanosti, prosvjete, kulture i športa
Broj:06-01-34-2166/11
Livno, 13. listopada 2011. godine

Ministrica
Gordana Cikojević v.r.

**MINISTARSTVO RADA, ZDRAVSTVA,
SOCIJALNE SKRBI I PROGNAHNIH**

Temeljem članka 57. Zakona o zdravstvenoj zaštiti Federacije BiH ("Službene novine F BiH" broj: 46/10), i članka 54. stavak 1. Zakona o upravi Hercegbosanske županije ("Narodne novine HBŽ" broj: 4/98), ministar rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih donosi

ODLUKU

o visini naknade za pregled prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme u privatnoj i dopunskoj djelatnosti u zdravstvu na području Hercegbosanske županije

I

Ovom Odlukom se utvrđuje visina naknade za pregled prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme u privatnoj i dopunskoj djelatnosti na području Hercegbosanske županije koji obavlja Komisija za pregled prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme imenovana od strane ministra rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih Hercegbosanske županije.

II

Podnositelj zahtjeva za izdavanje rješenja o odobrenju za rad u privatnoj praksi, dopunskoj djelatnosti ili odobrenja za rad privatne zdravstvene ustanove, pored ispunjenja uvjeta propisanih Zakona o zdravstvenoj zaštiti F BiH i Zakona o ljekarničkoj djelatnosti F BiH, dužan je uplatiti:

- Naknadu u iznosu od 1200,00 KM za izlazak Komisije;

- Naknadu u iznosu od 50,00 KM za izdavanje Rješenja;
- Naknadu u iznosu od 75,00 KM za upis u registar zdravstvenih ustanova.

Gore navedene novčane naknade podnositelj zahtjeva iz točke II. ove Odluke dužan je uplatiti na račun Riznice Hercegbosanske županije sa naznakom: Ministarstvo rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih, r-n broj: 1610200033560061, vrsta prihoda 722611, proračunska organizacija 19 01001.

III

Ministar rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih po obavljenom pregledu prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme donosi rješenje o isplati naknade članovima Komisije sukladno vrijedećim pozitivnim propisima iz ove oblasti, a koja se isplaćuje iz sredstava uplaćenih za pregled prostora, opreme i medicinsko-tehničke opreme u svakom pojedinačnom slučaju.

IV

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

V

Stupanjem na snagu ove Odluke prestaje se primjenjivati Odluka o prijemu prostora i medicinsko-tehničke opreme za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu broj 09-50-99/2002 od 7. lipnja 2002. godine

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Ministarstvo rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih
Broj: 09-01-14-77/11
Livno, 12. 7. 2011. godine

Ministar
Darko Horvat v.r.

Na temelju članka 54. Zakona o upravi Hercegbosanske županije ("Narodne novine HBŽ" broj: 4/98) i članka 57. stavak 1. i 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/10) donosi

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

RJEŠENJE

o imenovanju člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu

I.

Biljana Krželj, mr. pharm., imenuje se za člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu.

II.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Ministarstvo rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih
Broj: 09-01-37-66.2/11
Livno, 17. 8. 2011. godine

Ministar
Darko Horvat v.r.

Na temelju članka 54. Zakona o upravi Hercegbosanske županije ("Narodne novine HBŽ" broj: 4/98) i članka 57. stavak 1. i 3. Zakona o zdravstvenoj zaštiti ("Službene novine Federacije BiH", broj 46/10) ministar rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih donosi

RJEŠENJE

o razrješenju člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu

I.

Suzana Duvnjak, dr. stom., razrješuje se dužnosti člana Komisije za pregled prostora, medicinsko-tehničke opreme i stručnog kadra za obavljanje dopunske ili privatne djelatnosti u zdravstvu, iz osobnih razloga.

II.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Ministarstvo rada, zdravstva, socijalne skrbi i prognanih
Broj: 09-01-37-66/11
Livno, 17. 8. 2011. godine

Ministar
Darko Horvat v.r.

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE

Na temelju članka 47. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 30/97, 7/02 i 70/08), te članka 14 Statuta Zavoda za zdravstveno osiguranje ("Narodne novine Hercegbosanske županije", broj 09109), Upravno vijeće Zavoda na sjednici održanoj dana 29. 06. 2011. godine, donosi

ODLUKU

o visini naknada plaće i najvišem iznosu naknade plaće koja se isplaćuje na teret Zavoda za zdravstveno osiguranje Hercegbosanske županije za vrijeme privremene spriječenosti za rad

Članak 1.

Ovom Odlukom utvrđuje se visina naknade plaće i najviši iznos naknade plaće koja se isplaćuje na teret Zavoda za zdravstveno osiguranje Hercegbosanske županije (u daljnjem tekstu Zavod), a za vrijeme privremene spriječenosti za rad osiguranika, sukladno članku 42. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 30/97, 7/02 i 70/08).

Naknada plaće iz članka 1. ove Odluke utvrđuje se u visini 80% od osnovice koju čini neto plaća isplaćena osiguraniku za mjesec koji prethodi mjesecu u kojem nastupi slučaj na temelju kojega se stječe pravo na naknadu.

Najviši iznos naknade koja se isplaćuje na teret Zavoda utvrđuje se u visini jedne prosječne neto plaće u F BiH za prethodni mjesec.

Članak 3.

Datumom stupanja na snagu ove Odluke, prestaje važiti Odluka o visini naknada plaće i najvišeg iznosa naknade plaće koja se isplaćuje na teret Zavoda za zdravstveno osiguranje Hercegbosanske županije za vrijeme privremene spriječe-

nosti za rad broj: 578-12/02 od 23. 12. 2002. godine

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja a primjenjivat će se od 01. 07. 2011. godine i objavit će se u "Narodnim novinama Hercegbosanske županije".

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Hercegbosanska županija
Zavod za zdravstveno osiguranje
Broj: 11-37-25-959/11
Livno, 29. lipanj 2011. godine

Predsjednik UV
Dinko Galić v.r.

USTAVNI SUD FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine Mirsada Kebe za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva, na osnovu članka 26. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03), a u svezi sa člankom 41. stavak 2. točka 2. i 3. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 40/10), na sjednici održanoj dana 21.06.2011. godine, donio je

RJEŠENJE

Odbacuje se zahtjev Dopredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine Mirsada Kebe za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00), jer se radi o pravnom aktu koji je prestao da važi i Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je utvrdio da je zaključivanje Kolektivnog ugovora suprotno odredbama članka III.2.b) i članku 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Rješenje objaviti u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“ i Službenim

novinama kantona u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Dopredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine Mirsad Kebo (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 13. 04. 2011. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva (u daljnjem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor) („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00).

U zahtjevu se navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen suprotno odredbama članka 111. i 112. Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“, br. 43/99, 32/00 i 29/03) čime se direktno povrjeđuje Poglavlje III. članak 2.pod b) i članak 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Navedenim člancima propisano je da je oblast zdravstva u podijeljenoj nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine i kantona. Također, člankom 112. Zakona o radu propisano je da na strani zaposlenika prilikom zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca. U stavku 3. ovoga članka je propisano da do „formiranja udruženja poslodavaca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz članka 111. ovoga zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno vlada kantona“. Navodi da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, da bi učestvovala u pregovaranju, zaključivanju i potpisivanju kolektivnog ugovora morala pribaviti punomoći vlada kantona za pregovaranje i potpisivanje kolektivnog ugovora, tj. za njihovo zastupanje u tom postupku.

Međutim, vlade kantonâ nisu dale punomoći Vladi Federacije Bosne i Hercegovine da pregovara, zaključi i potpiše osporeni Kolektivni ugovor, a niti su tom ugovoru naknadno pristupile u smislu odredaba članka 115. Zakona o radu, što potvrđuje činjenicu da je izostala suradnja između Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i vladâ kantonâ, a što je kao daljnju posljedicu imalo neprimjenjivanje ovoga ugovora. U potvrdu prednjih navoda, podnositelj zahtjeva se pozvao na odluku Ustavnog suda Federacije

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

broj: U-28/08 od 24.09.2009. godine, kojom je osporeni Kolektivni ugovor proglašen neustavnim i neobvezujućim za zdravstvene ustanove na području Zeničko-dobojskog kantona, jer Vlada ovoga kantona nije dala punomoć za zaključivanje predmetnog ugovora. S obzirom da ni ostali kantoni nisu dali punomoć Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zastupanje prilikom zaključivanja osporenog Kolektivnog ugovora, on nije mogao biti primijenjen ni u jednom od kantona zbog manjkavosti u postupku njegovog zaključivanja.

Predložio je da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da osporeni Kolektivni ugovor, u odnosu na one kantone Federacije Bosne i Hercegovine koji nisu dali punomoć za pregovaranje, zaključivanje i potpisivanje kolektivnog ugovora, nije bio zaključen sukladno sa člankom III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije, odlučujući o zahtjevu, pošao je od sljedećih, nespornih činjenica.

Nezavisni strukovni sindikat radnika zaposlenih u zdravstvu Federacije Bosne i Hercegovine i federalni ministar zdravlja, uz prethodnu suglasnost vladâ kantonâ, osim vlade Unsko-Sanskog kantona, su zaključili novi Kolektivni ugovor o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 61/07) u kojem je u članku 70. propisano: „Stupanjem na snagu ovoga Ugovora prestaje važiti Kolektivni ugovor o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00).

Člankom 41. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine propisano je:

„Kada Sud na sjednici bez javne rasprave donosi rješenje o odbacivanju zahtjeva pridržavat će se razloga navedenih u članku 26. stavak 1. Zakona i rješenje zasnivati na samo jednom razlogu, ukoliko Sud ne odluči drugačije.

Ako ne postoje druge procesne pretpostavke za odlučivanje o biti stvari, osim onih izričito navedenih u stavku 1. članka 26. Zakona, u rješenju se izričito navodi o kojim se procesnim pretpostavkama radi. Te druge pretpostavke mogu biti naročito:

- da u ostavljenom roku podnositelj nije otklonio nedostatke na koje mu je ukazano ili ih nije otklonio onako kako mu je naloženo;
- da osporeni opći akt nije na snazi,
- da se radi o zahtjevu o kojem je Sud već odlučio ili se radi o zahtjevu iste pravne i činjenične prirode u kojem je Sud već zauzeo stanovište i sl“.

Dakle, nije sporno da je osporeni Kolektivni ugovor prestao da važi zaključivanjem novog Kolektivnog ugovora o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva na teritoriju Federacije Bosne i Hercegovine, koji je zaključen 2007. godine, kako je to i propisano u članku 70., te da je člankom 41. stavak 2. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine propisano da će Sud donijeti rješenje o odbacivanju zahtjeva ako osporeni opći akt nije na snazi, ako se radi o zahtjevu iste pravne i činjenične prirode u kojem je Sud već zauzeo stanovište i o kome je Sud već odlučio.

Također je nesporno da je u predmetu broj: U-28/08 od 24.09.2008. godine Ustavni sud Federacije, rješavajući o ustavnom pitanju koje mu je predočio Kantonalni sud u Zenici, a koje je glasilo:

- da li je Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva u skladu sa člankom III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i
- da li je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, zaključujući Kolektivni ugovor o pravima i obvezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva sa neovisnim strukovnim sindiktom radnika u zdravstvu Federacije Bosne i Hercegovine, prethodno trebala zatražiti suglasnost Kantona,

donio presudu, kojom je utvrdio da osporeni Kolektivni ugovor, u odnosi na Zeničko – dobojski kanton, nije bio zaključen sukladno članku III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz navedenog jasno proizilazi da prilikom zaključivanja osporenog Kolektivnog ugovora nisu primijenjene odredbe Ustava Federacije

Bosne i Hercegovine i da u postupku rješavanja predmeta organi vlasti moraju uvažiti ovu činjenicu, jer su prema članku IV.C.12. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine odluke Ustavnog suda Federacije konačne i obvezujuće.

Ustavni sud Federacije je na temelju gore iznesenih činjenica, odlučio kao u izreci ovoga rješenja.

Ovo rješenje Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinić i mr. Faris Vehabović, suci Suda.

Broj: U-15/11
21.06.2011.godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
mr. Kata Senjak

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu potpredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine Mirsada Kebe za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva, na osnovu člana 26. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 6/95 i 37/03), a u vezi sa članom 41. stav 2. tačka 2. i 3. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 40/10), na sjednici održanoj dana 21.06.2011. godine, donio je

RJEŠENJE

Odbacuje se zahtjev potpredsjednika Federacije Bosne i Hercegovine Mirsada Kebe za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00), jer se radi o pravnom aktu koji je prestao da važi i Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine je utvrdio da je zaključivanje Kolektivnog ugovora suprotno odredbama člana III.2.b) i članu 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Rješenje objaviti u „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“ i službenim novinama kantonâ u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine Mirsad Kebo (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je dana 13.04.2011. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva (u daljnjem tekstu: osporeni Kolektivni ugovor) („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00).

U zahtjevu se navodi da je osporeni Kolektivni ugovor zaključen suprotno odredbama člana 111. i 112. Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“, br. 43/99, 32/00 i 29/03), čime se direktno povrjeđuje Poglavlje III. član 2.pod b) i član 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Navedenim članovima propisano je da je oblast zdravstva u podijeljenoj nadležnosti Federacije Bosne i Hercegovine i kantonâ. Također, članom 112. Zakona o radu propisano je da na strani zaposlenika prilikom zaključivanja kolektivnog ugovora može biti sindikat ili više sindikata, a na strani poslodavca može biti poslodavac, više poslodavaca ili udruženje poslodavaca. U stavu 3. ovoga člana je propisano da do „formiranja udruženja poslodavaca kod zaključivanja kolektivnog ugovora iz člana 111. ovoga zakona, može biti Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, odnosno vlada kantona“. Navodi da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, da bi učestvovala u pregovaranju, zaključivanju i potpisivanju kolektivnog ugovora, morala pribaviti punomoći vladâ kantonâ za pregovaranje i potpisivanje kolektivnog ugovora, tj. za njihovo zastupanje u tom postupku.

Međutim, vlade kantona nisu dale punomoći Vladi Federacije Bosne i Hercegovine da pregovara, zaključi i potpiše osporeni Kolektivni ugovor, a niti su tom ugovoru naknadno pristupile u smislu odredaba člana 115. Zakona o radu, što potvrđuje činjenicu da je izostala saradnja između Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i vladâ kantonâ, a što je kao daljnju posljedicu imalo neprimjenjivanje ovoga ugovora. U potvrdu prednjih navoda podnositelj zahtjeva se

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

pozvao na odluku Ustavnog suda Federacije broj: U-28/08 od 24.09.2009. godine, kojom je osporeni Kolektivni ugovor proglašen neustavnim i neobavezujućim za zdravstvene ustanove na području Zeničko-dobojskog kantona, jer Vlada ovoga kantona nije dala punomoć za zaključivanje predmetnog ugovora. S obzirom da ni ostali kantoni nisu dali punomoć Vladi Federacije Bosne i Hercegovine za zastupanje prilikom zaključivanja osporenog Kolektivnog ugovora, on nije mogao biti primijenjen ni u jednom od kantonâ zbog manjkavosti u postupku njegovog zaključivanja.

Predložio je da Ustavni sud Federacije donese presudu kojom se utvrđuje da osporeni Kolektivni ugovor, u odnosu na one kantone Federacije Bosne i Hercegovine koji nisu dali punomoć za pregovaranje, zaključivanje i potpisivanje kolektivnog ugovora, nije bio zaključen u skladu sa članom III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Ustavni sud Federacije odlučujući o zahtjevu, pošao je od slijedećih, nespornih činjenica.

Nezavisni strukovni sindikat radnika zaposlenih u zdravstvu Federacije Bosne i Hercegovine i federalni ministar zdravlja, uz prethodnu saglasnost vladâ kantonâ, osim vlade Unsko-Sanskog kantona, su zaključili novi Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 61/07), u kojem je u članu 70. propisano: “Stupanjem na snagu ovoga Ugovora prestaje važiti Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva („Službene novine Federacije BiH“, broj: 49/00).

Članom 41. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine propisano je:

„Kada Sud na sjednici bez javne rasprave donosi rješenje o odbacivanju zahtjeva pridržavat će se razloga navedenih u članu 26. stav 1. Zakona i rješenje zasnivati na samo jednom razlogu, ukoliko Sud ne odluči drugačije.

Ako ne postoje druge procesne pretpostavke za odlučivanje o biti stvari, osim onih izričito navedenih u stavu 1. člana 26. Zakona, u rješenju se izričito navodi o kojim se procesnim pretpostavkama radi. Te druge pretpostavke mogu biti naročito:

- da u ostavljenom roku podnosilac nije otklonio nedostatke na koje mu je ukazano ili ih nije otklonio onako kako mu je naloženo;
- da osporeni opći akt nije na snazi,
- da se radi o zahtjevu o kojem je Sud već odlučio ili se radi o zahtjevu iste pravne i činjenične prirode u kojem je Sud već zauzeo stanovište i sl“.

Dakle, nije sporno da je osporeni Kolektivni ugovor prestao da važi zaključivanjem novog Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine, koji je zaključen 2007. godine, kako je to i propisano u članu 70., te da je članom 41. stav 2. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine propisano da će Sud donijeti rješenje o odbacivanju zahtjeva ako osporeni opći akt nije na snazi, ako se radi o zahtjevu iste pravne i činjenične prirode u kojem je Sud već zauzeo stanovište i o kome je Sud već odlučio.

Također je nesporno da je u predmetu broj: U-28/08 od 24.09.2008. godine Ustavni sud Federacije, rješavajući o ustavnom pitanju koje mu je predočio Kantonalni sud u Zenici, a koje je glasilo:

- da li je Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti Zdravstva u skladu sa člankom III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i
- da li je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, zaključujući Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i zaposlenika u oblasti zdravstva sa neovisnim strukovnim Sindiktom radnika u zdravstvu Federacije Bosne i Hercegovine, prethodno trebala zatražiti saglasnost Kantona,

donio presudu, kojom je utvrdio da osporeni Kolektivni ugovor, u odnosi na Zeničko – dobojski kanton, nije bio zaključen u skladu sa članom III.2.b) i 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz navedenog jasno proizilazi da prilikom zaključivanja osporenog Kolektivnog ugovora

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

nisu primijenjene odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine i da u postupku rješavanja predmeta organi vlasti moraju uvažiti ovu činjenicu, jer su prema članu IV.C.12. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine odluke Ustavnog suda Federacije konačne i obavezujuće.

Ustavni sud Federacije je, na temelju gore iznesenih činjenica, odlučio kao u izreci ovoga rješenja.

Ovo rješenje Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinić i mr. Faris Vehabović, sudije Suda.

Broj: U-15/11
21.06.2011.godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
mr. Kata Senjak

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o захтјеву потпредседника Федерације Босне и Херцеговине Мирсада Кебе за утврђивање уставности Колективног уговора о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства, на основу члана 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 6/95 и 37/03), а у вези са чланом 41. став 2. тачка 2. и 3. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 40/10), на сједници одржаној дана 21.06.2011. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Одбацује се захтјев потпредседника Федерације Босне и Херцеговине Мирсада Кебе за утврђивање уставности Колективног уговора о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/00), јер се ради о правном акту који је престао да важи и Уставни суд Федерације

Босне и Херцеговине је утврдио да је закључивање Колективног уговора супротно одредбама члана III.2.б) и члану 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Рјешење објавити у „Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине“ и службеним новинама кантон Федерацији Босне и Херцеговине.

Образложење

Потпредседник Федерације Босне и Херцеговине Мирсад Кебо (у даљњем тексту: подносилац захтјева) поднио је дана 13.04.2011. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за утврђивање уставности Колективног уговора о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства (у даљњем тексту: оспорени Колективни уговор) („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/00).

У захтјеву се наводи да је оспорени Колективни уговор закључен супротно одредбама члана 111. и 112. Закона о раду („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 43/99, 32/00 и 29/03), чиме се директно повређује Поглавље III. члан 2. под б) и члан 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине. Наведеним члановима прописано је да је област здравства у подијеленој надлежности Федерације Босне и Херцеговине и кантона. Такођер, чланом 112. Закона о раду прописано је да на страни запосленика приликом закључивања колективног уговора може бити синдикат или више синдиката, а на страни послодавца може бити послодавац, више послодаваца или удружење послодаваца. У ставу 3. овога члана је прописано да до “формирања удружења послодаваца код закључивања колективног уговора из члана 111. овога закона, може бити Влада Федерације Босне и Херцеговине, односно влада кантона“. Наводи да је Влада Федерације Босне и Херцеговине, да би учествовала у преговарању, закључивању и потписивању колективног уговора, морала прибавити пуномоћи влади кантона за преговарање и

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

потписивање колективног уговора, тј. за њихово заступање у том поступку.

Међутим, владе кантона нису дале пуномоћи Влади Федерације Босне и Херцеговине да преговара, закључи и потпише оспорени Колективни уговор, а нити су том уговору накнадно приступиле у смислу одредаба члана 115. Закона о раду, што потврђује чињеницу да је изостала сарадња између Владе Федерације Босне и Херцеговине и влада кантона, а што је као даљњу посљедицу имало непримјењивање овога уговора. У потврду предњих навода подносилац захтјева се позвао на одлуку Уставног суда Федерације број: У-28/08 од 24.09.2009. године, којом је оспорени Колективни уговор проглашен неуставним и необавезујућим за здравствене установе на подручју Зеничко-добојског кантона, јер Влада овога кантона није дала пуномоћ за закључивање предметног уговора. С обзиром да ни остали кантони нису дали пуномоћ Влади Федерације Босне и Херцеговине за заступање приликом закључивања оспореног Колективног уговора, он није могао бити примијењен ни у једном од кантона због мањкавости у поступку његовог закључивања.

Предложио је да Уставни суд Федерације донесе пресуду којом се утврђује да оспорени Колективни уговор, у односу на оне кантоне Федерације Босне и Херцеговине који нису дали пуномоћ за преговарање, закључивање и потписивање колективног уговора, није био закључен у складу са чланом III.2.б) и 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Уставни суд Федерације, одлучујући о захтјеву, пошао је од слиједећих, неспорних чињеница.

Независни струковни синдикат радника запослених у здравству Федерације Босне и Херцеговине и федерални министар здравља, уз претходну сагласност њиховог кантона, осим владе Унско-Санског кантона, су закључили нови Колективни уговор о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства на територији Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, број: 61/07), у којем је у члану 70. прописано:

“Ступањем на снагу овога Уговора престаје важити Колективни уговор о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства („Службене новине Федерације БиХ“, број: 49/00).

Чланом 41. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине прописано је:

„Када Суд на сједници без јавне расправе доноси рјешење о одбацивању захтјева придржаваће се разлога наведених у члану 26. став 1. Закона и рјешење заснивати на само једном разлогу, уколико Суд не одлучи другачије.

Ако не постоје друге процесне претпоставке за одлучивање о бити ствари, осим оних изричито наведених у ставу 1. члана 26. Закона, у рјешењу се изричито наводи о којим се процесним претпоставкама ради. Те друге претпоставке могу бити нарочито:

- да у остављеном року подносилац није отклонио недостатке на које му је указано или их није отклонио онако како му је наложено;
- да оспорени општи акт није на снази,
- да се ради о захтјеву о којем је Суд већ одлучио или се ради о захтјеву исте правне и чињеничне природе у којем је Суд већ заузео становиште и сл“.

Дакле, није спорно да је оспорени Колективни уговор престао да важи закључивањем новог Колективног уговора о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства на територији Федерације Босне и Херцеговине, који је закључен 2007. године, како је то и прописано у члану 70., те да је чланом 41. став 2. Пословника Уставног суда Федерације Босне и Херцеговине прописано да ће Суд донијети рјешење о одбацивању захтјева ако оспорени општи акт није на снази, ако се ради о захтјеву исте правне и чињеничне природе у којем је Суд већ заузео становиште и о коме је Суд већ одлучио.

Такођер је неспорно да је у предмету број: У-28/08 од 24.09.2008. године Уставни суд Федерације, рјешавајући о уставном

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

питању које му је предочио Кантонални суд у Зеници, а које је гласило:

- да ли је Колективни уговор о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства у складу са чланом III.2.6) и 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине и
- да ли је Влада Федерације Босне и Херцеговине, закључујући Колективни уговор о правима и обавезама послодаваца и запосленика у области здравства са независним струковним синдикатом радника у здравству Федерације Босне и Херцеговине, претходно требала затражити сагласност Кантона

донио пресуду, којом је утврдио да оспорени Колективни уговор, у односи на Зеничко – добојски кантон, није био закључен у складу са чланом III.2.6) и 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Из наведеног јасно произилази да приликом закључивања оспореног Колективног уговора нису примијењене одредбе Устава Федерације Босне и Херцеговине и да у поступку рјешавања предмета органи власти морају уважити ову чињеницу, јер су према члану IV.Ц.12. Устава Федерације Босне и Херцеговине одлуке Уставног суда Федерације коначне и обавезујуће.

Уставни суд Федерације је, на темељу горе изнесених чињеница, одлучио као у изреци овога рјешења.

Ово рјешење Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: мр. Ката Сењак, предсједница Суда, Сеад Бахтијаревић, мр. Ранка Цвијић, Домин Малбашић, Александра Мартиновић и мр. Фарис Вехабовић, судије Суда.

Број: У-15/11
21.06.2011.године
Сарајево

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
мр. Ката Сењак

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Борјане Кристо за утврђивање уставности Исправке Закона о допунама Закона о овршном поступку и др, на темељу чланка IV.C.10. Устава Федерације Босне и Херцеговине, након проведене јавне расправе, на сједници одржаној 28. ружна 2011. године, донио је

PRESUDU

1. Утврђује се да Исправка Закона о допунама Закона о овршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 39/06) није у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
2. Утврђује се да је чланак 1. ст. 3, 4. и 6. Закона о допунама Закона о овршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 33/06) у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
3. Оdbacuje се захтјев за оцjenjivanje уставности чланка 3. Закона о допунама Закона о овршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 39/09) у дијелу који се односи на додати чланак 137 а, јер је о уставности наведене одредбе одлучио Уставни суд Босне и Херцеговине.
4. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и службеним гласилима кантона.

Образложење

1. Борјана Кристо у вријеме подношења захтјева Предсједница Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: подносијелница захтјева) поднијела је 06.10.2010. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за утврђивање уставности чланка 1. ст. 3, 4. и 6. Закона о допунама Закона о овршном поступку (у даљњем тексту: Закон о допунама из 2006. године), Исправке Закона о допунама Закона о овршном поступку (у даљњем тексту: Исправка закона), те чланка 3. Закона о допунама Закона о овршном поступку (у даљњем тексту: Закон о допунама из 2009. године) у дијелу који се односи на додати чланак 137 а.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

Podnositeljica zahtjeva navodi da je članom 1. Zakona o dopunama izvršena dopuna članka 138. Zakona o ovršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 32/03), dodavanjem novih st. 3, 4. i 6. kojima je propisano da se ovrha na teret proračuna Federacije, kantona i općina provodi u visini na određenoj poziciji proračuna sukladno zakonu odnosno odlukama o izvršavanju proračuna svakog od navedenih subjekata. Odredbom stavka 6. navedenog članka bilo je, prije izvršene Ispravke zakona, utvrđeno da su sve razine vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine koje imaju ovršne sudske presude dužne da u svojim proračunima predvide sredstva za isplatu sudskih ovršnih rješenja na teret tih proračuna u iznosu od najmanje 5%. Podnositeljica zahtjeva ističe da je nakon objave Zakona o dopunama objavljena i Ispravka članka 1. ovog zakona u kojoj se navodi da je po izvršenom sravnjenju ovog zakona utvrđeno da je greškom naveden tekst koji glasi: „(6) Sve razine vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koje imaju ovršne sudske presude dužne su da u svojim proračunima predvide sredstva za isplatu sudskih ovršnih rješenja na teret tih proračuna u iznosu od najmanje 5% od ukupnog proračuna“. Greška je ispravljena tako da je iz teksta članka 1. Zakona o dopunama izostavljen stavak 6. Prema mišljenju podnositeljice zahtjeva, u okviru ispravke zakonskog teksta može se ispraviti samo pogreška navedena u označavanju pojedinih datuma, naziva ustanova ili pojedinih riječi koje su krivo štampane. Ističe da se Ispravkom zakona, kojom se mijenja odnosno briše cijeli jedan stavak, zapravo mijenja suština i karakter odredbe članka 1. Zakona o dopunama, iz razloga što ostavlja pravo Federaciji, kantonima i općinama da uopće ne predvide u svojim proračunima obvezni minimum sredstava za isplatu ovršnih sudskih presuda donesenih na njihov teret. Mišljenja je da navedena ispravka po svom karakteru i sadržini može biti samo izmjena članka 1. Zakona o dopunama, jer preuređuje društveno-ekonomski odnos normiran tim člankom ograničavajući provođenje ovrha iz proračuna Federacije, kantona i općina. Smatra da je na navedeni način stvorena mogućnost da se bez bilo kakvog zakonskog ograničenja i kontrole uskraćuje provođenje ovršnih sudskih presuda na teret vlastitog proračuna, što je nedopustivo i što ugrožava podjelu vlasti na zako-

nodavnu, izvršnu i sudsku vlast, te da je stoga protivna članku IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Naglašava da je suština podnesenog zahtjeva potreba da se ocijeni ustavnost i zakonitost Ispravke članka 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine u svjetlu čl. II.A.2.(1) c) i k) i čl. II.A.6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u kontekstu primjene članka 6. stavak 1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda. Kad je u pitanju dodati članak 137 a. Zakona o ovršnom postupku, koji je dodat člankom 3. Zakona o dopunama Zakona iz 2009. godine, podnositeljica zahtjeva ističe da se i ovom odredbom ograničava mogućnost izvršenja pravosnažnih sudskih presuda jer su izuzeta od ovrhe novčana sredstva ustanova iz članka 79 a. stavak 2. ovog Zakona, koja se odnose na nekretnine ustanove koja se u cjelini ili djelimično financira iz proračuna, a koja je utemeljena za obnašanje određenih javnih djelatnosti. Podnositeljica zahtjeva smatra da je navedena odredba također u suprotnosti sa člankom IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Predlaže Ustavnom sudu Federacije da nakon razmatranja zahtjeva donese presudu kojom se utvrđuje da odredba članka 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine i Ispravka zakona, te odredba članka 3. Zakona o dopunama Zakona iz 2009. godine u dijelu koji se odnosi na dodati članak 137 a. nisu u suglasnosti sa člancima IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kao ni sa odredbama članka II.A.2. stavak 1. i članka II.A.6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Ustavni sud Federacije je suglasno članku 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) dana 22.10.2010. godine i 29.03.2011. godine dostavio zahtjev na odgovor drugoj strani u ovom ustavnosudskom postupku, tj. Zastupničkom domu i Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Do dana održavanja javne rasprave Zastupnički dom i Dom naroda nisu dostavili odgovor. Takođe, Ustavni sud Federacije je od federalnog ministra finansija / federalnog ministra financija zatražio da odredi kao „prijatelja suda“ stručnu osobu radi davanja na javnoj raspravi potrebitih objašnjenja o načinu izvršavanja pravosnažnih sudskih presuda na

teret proračuna Federacije, kantona, grada i općine, naročito nakon donošenja navedene ispravke. Federalni ministar odredio je kao „prijatelja suda“ Ezhera Kubata, diplomiranog pravnika.

3. Javna rasprava održana je 27. rujna 2011. godine. Javnoj raspravi nazočili su odvjetnik Ante Petrušić, opunomoćenik podnositeljice zahtjeva, Tomo Vidović, predsjednik Zakonodavno-pravnog povjerenstva Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Ezher Kubat, kao „prijatelj suda“ ispred Federalnog ministarstva finansija / Federalnog ministarstva financija. Ispred Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nije nitko nazočio.

Na javnoj raspravi opunomoćenik podnositeljice zahtjeva ostao je u cijelosti kod navoda iz zahtjeva, s tim što je precizirao zahtjev tako da glasi: „Utvrdjuje se da odredba članka 1. odnosno članka 138. st. 3, 4. i 6. Zakona o dopunama, kao i odredba članka 1. Ispravke Zakona o dopunama, te odredbe članka 3. odnosno članka 137 a. Zakona o dopunama iz 2009. godine nisu u suglasnosti sa odredbama članka IV.C.2. i 4. stavak 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kao i sa odredbama članka II.A.2.(1)c) i k), odnosno članka 6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine“. Posebice je ukazao na slučajeve iz prakse Zeničko-dobojskog kantona u kojem pravosnažne sudske odluke čekaju veoma dugo na izvršenje, pošto se u proračunima izdvaja veoma malo sredstava za navedene potrebe.

Opunomoćenik Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine naveo je da je osnovna intencija dopuna Zakona o ovršnom postupku zaštita javnog interesa i odgovornost za funkcioniranje institucija federalne, kantonalne, gradske i općinske vlasti. Kad su u pitanju navodi zahtjeva koji se odnose na osporavanje ovlaštenja tajnika domova za potpisivanje ispravke zakona, navodi da ta ovlaštenja proizilaze iz poslovnika o radu domova Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Kad je u pitanju primjena zakona nakon brisanja stavka koji je propisivao planiranje sredstava za izvršavanje pravosnažnih sudskih presuda u visini od 5% od ukupnih sredstava proračuna, ističe da nije bilo smetnji u planiranju sredstava za navedene potrebe u proračunu Federacije.

„Prijatelj suda“ je objasnio način na koji se provodi izvršenje pravosnažnih sudskih presuda sukladno Zakonu o izvršenju. Navodi da postoje presude iz osnova stare devizne štednje, iz osnova unutarnjeg duga, iz osnova ratnih tražbina i sve ostale sudske presude. Izložio je prioritete u izvršavanju ostalih sudskih presuda, i istaknuo da se njihova realizacija vrši jedanput, eventualno dvaput mjesečno, izuzev u posebnim okolnostima kao što je poremećaj u punjenju proračuna. Naveo je da su nakon stupanja na snagu Ispravke zakona osnovni kriteriji za planiranje sredstava za izvršenje sudskih presuda u proračunu Federacije: visina sredstava potrebna za izvršenje sudskih presuda u protekloj godini i procjena visine potrebnih sredstava u narednoj godini.

4. Ustavni sud Federacije razmotrio je Ispravku zakona iz točke 1. Izreke ove presude, koja glasi:

„U Zakonu o dopuni Zakona o ovršnom postupku objavljenom u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj 33. od 28.06.2006. godine, u članku 1. greškom je naveden slijedeći tekst:

(6) Sve razine vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koje imaju ovršne sudske presude dužne su u svojim proračunima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih ovršnih rješenja na teret tih proračuna u iznosu od najmanje 5% od ukupnog proračuna“.

Grešku otklanjamo tako što objavljujemo iz izvornog, potpisanog Zakona o dopunama Zakona o ovršnom postupku članak 1., koji glasi:

Članak 1.

U Zakonu o ovršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03) u članku 138. dodaju se novi st. 3, 4. i 5. koji glase:

„(3) Ovrha na teret sredstava proračuna Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno Zakonu o izvršavanju proračuna.

(4) Ovrha na teret sredstava proračuna grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno Odluci o izvršavanju proračuna.

(5) Više povjeritelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine iz proračuna namiruju se

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

onim redom kojim su stekli pravo namirivanja iz proračuna, s tim da zastarijevanje ne teče do konačnog namirenja tražbine iz sudske odluke“.

Razmatrajući navedenu Ispravku zakona Ustavni sud Federacije je ustvrdio da se Ispravka ne odnosi na pitanja utvrđena člankom 203. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07 i 2/08) odnosno čl. 199. i 200. Poslovnika Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03 i 21/09), tj. da se ne odnosi na ispravku štamparskih grešaka u zakonu, već da se ovom ispravkom kao neodgovarajućim propisom briše stavak 6. članka 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine. Na ovaj način ispravkom se suštinski mijenja zakonsko uređenje oblasti ovrha propisano člankom 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine, čime se, po ocjeni Ustavnog suda Federacije, putem ispravke vrši izmjena navedenog zakona.

Imajući u vidu naprijed navedeno Ustavni sud Federacije je analizirao navedenu ispravku u svjetlu odredbe IV.A. a) i članka IV.A.17. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koje glase:

- „ IV.A. a) *Zakonodavnu vlast će u Federaciji Bosne i Hercegovine vršiti Zastupnički dom i Dom naroda.*

- *IV.A. Članak 17. Ukoliko Ustavom nije drugačije utvrđeno, odluke Parlamenta Federacije zahtijevaju potvrdu oba doma, osim za poslovnike i deklaracije koje domovi samostalno donose “.*

Iz navedenih ustavnih odredaba nedvojbeno proizilazi da zakone, te izmjene i dopune zakona odnosno bilo kakve intervencije u zakonu mogu donositi samo oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine.

U konkretnom slučaju Parlament Federacije Bosne i Hercegovine nije osporio navode iz zahtjeva da se Ispravkom zakona mijenja suština teksta Zakona o dopunama iz 2006. godine, niti je dokazao da je usvojeni tekst navedenog zakona istovjetan tekstu Ispravke zakona.

Iz tih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u točki 1. izreke ove presude, napominjući pri tome da su, suglasno članku IV.C.3.12. Ustava Federacije, odluke Ustavnog suda konačne i obvezujuće bez odlaganja, s ob-

zirom da ovom presudom nije utvrđeno prijelazno rješenje.

5. Ustavni sud Federacije razmotrio je članak 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine, koji glasi:

„ U Zakonu o ovršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03) u članku 138. dodaju se novi st. 3, 4, 5. i 6. koji glase:

(3) *Ovrha na teret sredstava proračuna Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno Zakonu o izvršavanju proračuna.*

(4) *Ovrha na teret sredstava proračuna grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji proračuna i sukladno Odluci o izvršavanju proračuna.*

(5) *Više povjeritelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine iz proračuna namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se namire iz proračuna, s tim da zastarijevanje ne teče do konačnog namirenja tražbine iz sudske odluke.*

(6) *Sve razine vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koje imaju ovršne sudske presude dužne su u svojim proračunima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih ovršnih rješenja na teret tih proračuna u iznosu od najmanje 5% od ukupnog proračuna.“*

Podnositeljica zahtjeva osporila je samo stavke 3. 4. i 6. navedenog zakona, pri čemu ni u zahtjevu ni u preciziranom zahtjevu nije navela obrazloženje razloga zbog kojih smatra da su navedene odredbe u nesuglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Nasuprot tome, u zahtjevu je, u dijelu kojim se osporava Ispravka iz točke 1. ove presude, navedeno da se Ispravkom tj. brisanjem stavka 6. Zakona ograničava provođenje ovrha pravosnažnih sudskih presuda iz proračuna Federacije, kantona, grada ili općine.

Osporene odredbe zakona iz točke 2. izreke ove presude Ustavni sud Federacije razmotrio je u svjetlu ustavnih odredaba koje se odnose na pravo na pravično suđenje u smislu članka 6. stavak 1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda koji podrazumijeva kao svoj integralni dio i pravo na izvršenje pravosnažnih sudskih presuda.

U tom kontekstu Ustavni sud Federacije ocijenio je da osporene odredbe nisu u nesuglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, pa je odlučio kao u točki 2. izreke ove presude.

6. Ustavni sud Federacije razmotrio je osporeni članak 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine kojim je iza članka 137. dodat članak 137 a. Zakona o ovršnom postupku, koji glasi:

„Izuzeta su od ovrhe novčana sredstva ustanova iz članka 79 a. stavak (2) ovog Zakona koja služe za obnašanje djelatnosti od javnog interesa i koja osiguravaju ostvarivanje prava iz članka 79 a. stavak (2) ovog Zakona“

Ustavni sud Federacije ustvrdio je sljedeće:

a) Članci 137 a. i 137 b. Zakona o ovršnom postupku dodati su člankom 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine.

b) Ustavni sud Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Kantonalnog suda u Mostaru, Odlukom br. U-5/10 od 26. studenog 2010. godine ustvrdio je da članak 3. navedenog zakona koji se, kao i što je navedeno, sastoji iz osporenog članka 137 a, te članka 137 b. nije sukladan članku II/3. e) i II/3. k) Ustava Bosne i Hercegovine, članku 6. stavak 1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i članku 1. Protokola broj 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ustavni sud Bosne i Hercegovine naložio je Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da najkasnije u roku od tri mjeseca od dana objavljivanja ove odluke u „Službenom glasniku BiH“, usuglasi odredbe članka 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine sa navedenim ustavnim odredbama, te da obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama sa ciljem izvršenja ove odluke.

Navedena odluka objavljena je u „Službenom glasniku BiH“, broj 37/11.

7. Pošto je o ustavnosti osporenog članka 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine kojim je dodat članak 137 a. Zakona o ovršnom postupku, tj, o istom pitanju odlučio Ustavni sud Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije smatra da ne postoje procesne pretpostavke za odlučivanje o suštini stvari pa je, suglasno članku 26. stavak 1. Zakona o postupku pred Ustavnim

sudom Federacije Bosne i Hercegovine odbacio zahtjev iz razloga navedenih u točki 3. izreke ove presude.

8. Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinić i mr. Faris Vehabović, suci Suda.

Broj: U-36/10

28. rujna 2011. godine

Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
mr. Kata Senjak

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Borjane Krišto za utvrđivanje ustavnosti Ispravke Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku i dr, na osnovu člana IV.C.10. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, nakon provedene javne rasprave, na sjednici održanoj 28. septembra 2011. godine, donio je

PRESUDU

1. Utvrđuje se da Ispravka Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 39/06) nije u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
2. Utvrđuje se da je član 1. st. 3, 4. i 6. Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 33/06) u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.
3. Odbacuje se zahtjev za ocjenjivanje ustavnosti člana 3. Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 39/09) u dijelu koji se odnosi na dodati član 137 a, jer je o ustavnosti navedene odredbe odlučio Ustavni sud Bosne i Hercegovine.

4. Presudu objaviti u „Službenim novinama Federacije BiH“ i službenim glasilima kantona.

Obrazloženje

1. Borjana Krišto u vrijeme podnošenja zahtjeva Predsjednica Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: podnositeljica zahtjeva) podnijela je 06.10.2010. godine Ustavnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti člana 1. st. 3, 4. i 6. Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku (u daljem tekstu: Zakon o dopunama iz 2006. godine), Ispravke Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku (u daljem tekstu: Ispravka zakona), te člana 3. Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku (u daljem tekstu: Zakon o dopunama iz 2009. godine) u dijelu koji se odnosi na dodati član 137 a.

Podnositeljica zahtjeva navodi da je članom 1. Zakona o dopunama izvršena dopuna člana 138. Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 32/03), dodavanjem novih st. 3, 4. i 6. kojima je propisano da se izvršenje na teret budžeta Federacije, kantona i općina provodi u visini na određenoj poziciji budžeta u skladu sa zakonom odnosno odlukama o izvršavanju budžeta svakog od navedenih subjekata. Odredbom stava 6. navedenog člana bilo je, prije izvršene Ispravke zakona, utvrđeno da su svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine koji imaju izvršne sudske presude dužni da u svojim budžetima predvide sredstva za isplatu sudskih izvršnih rješenja na teret tih budžeta u iznosu od najmanje 5%. Podnositeljica zahtjeva ističe da je nakon objave Zakona o dopunama objavljena i Ispravka člana 1. ovog zakona u kojoj se navodi da je po izvršenom sravnjenju ovog zakona utvrđeno da je greškom naveden tekst koji glasi: „(6) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koji imaju izvršne sudske presude dužni su u svojim budžetima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih izvršnih rješenja na teret tih budžeta u iznosu od najmanje 5% od ukupnog budžeta“. Greška je ispravljena tako da je iz teksta člana 1. Zakona o dopunama izostavljen stav 6. Prema mišljenju podnositeljice zahtjeva, u okviru ispravke zakonskog teksta može se ispraviti samo pogreška navedena u označavanju pojedinih datuma, naziva ustanova

ili pojedinih riječi koje su krivo štampane. Ističe da se Ispravkom zakona, kojom se mijenja odnosno briše cijeli jedan stav, zapravo mijenja suština i karakter odredbe člana 1. Zakona o dopunama, iz razloga što ostavlja pravo Federaciji, kantonima i općinama da uopće ne predvide u svojim budžetima obavezni minimum sredstava za isplatu izvršnih sudskih presuda donesenih na njihov teret. Mišljenja je da navedena ispravka po svom karakteru i sadržini može biti samo izmjena člana 1. Zakona o dopunama, jer preuređuje društveno-ekonomski odnos normiran tim članom ograničavajući provođenje izvršenja iz budžeta Federacije, kantona i općina. Smatra da je na navedeni način stvorena mogućnost da se bez bilo kakvog zakonskog ograničenja i kontrole uskraćuje provođenje izvršnih sudskih presuda na teret vlastitog budžeta, što je nedopustivo i što ugrožava podjelu vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudsku vlast, te da je zbog toga protivna članu IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Naglašava da je suština podnesenog zahtjeva potreba da se ocijeni ustavnost i zakonitost Ispravke člana 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine u svjetlu čl. II.A.2.(1) c) i k) i čl. II.A.6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, u kontekstu primjene člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Kad je u pitanju dodati član 137 a. Zakona o izvršnom postupku, koji je dodat članom 3. Zakona o dopunama Zakona iz 2009. godine, podnositeljica zahtjeva ističe da se i ovom odredbom ograničava mogućnost izvršenja pravosnažnih sudskih presuda jer su izuzeta od izvršenja novčana sredstva ustanova iz člana 79 a. stav 2. ovog Zakona, koja se odnose na nekretnine ustanove koja se u cjelini ili djelimično finansira iz budžeta, a koja je osnovana za obavljanje određenih javnih djelatnosti. Podnositeljica zahtjeva smatra da je navedena odredba također u suprotnosti sa članom IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Predlaže Ustavnom sudu Federacije da nakon razmatranja zahtjeva donese presudu kojom se utvrđuje da odredba člana 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine i Ispravka zakona, te odredba člana 3. Zakona o dopunama Zakona iz 2009. godine u dijelu koji se odnosi na dodati član 137 a. nisu u saglasnosti sa članovima IV.C.2. i 4. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine kao ni sa odredbama člana II.A.2. stav 1. i

člana II.A.6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

2. Ustavni sud Federacije je saglasno članu 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 6/95 i 37/03) dana 22.10.2010. godine i 29.03.2011. godine dostavio zahtjev na odgovor drugoj strani u ovom ustavnosudskom postupku, tj. Predstavničkom domu i Domu naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Do dana održavanja javne rasprave Predstavnički dom i Dom naroda nisu dostavili odgovor.

Takođe, Ustavni sud Federacije je od federalnog ministra finansija / federalnog ministra financija zatražio da odredi kao „prijatelja suda“ stručnu osobu radi davanja na javnoj raspravi potrebnih objašnjenja o načinu izvršavanja pravosnažnih sudskih presuda na teret budžeta Federacije, kantona, grada i općine, naročito nakon donošenja navedene ispravke. Federalni ministar odredio je kao „prijatelja suda“ Ezhera Kubata, diplomiranog pravnika.

3. Javna rasprava održana je 27. septembra 2011. godine. Javnoj raspravi prisustvovali su advokat Ante Petrušić, punomoćnik podnositeljice zahtjeva, Tomo Vidović, predsjednik Zakonodavno-pravne komisije Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine i Ezher Kubat, kao „prijatelj suda“ ispred Federalnog ministarstva finansija / Federalnog ministarstva financija. Ispred Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine nije niko prisustvovao. Na javnoj raspravi punomoćnik podnositeljice zahtjeva ostao je u cijelosti kod navoda iz zahtjeva, s tim što je precizirao zahtjev tako da glasi: „Utvrđuje se da odredba člana 1. odnosno člana 138. st. 3, 4. i 6. Zakona o dopunama, kao i odredba člana 1. Ispravke Zakona o dopunama, te odredbe člana 3. odnosno člana 137 a. Zakona o dopunama iz 2009. godine nisu u saglasnosti sa odredbama člana IV.C.2. i 4. stav 3. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, kao i sa odredbama člana II.A.2.(1)c) i k), odnosno člana 6. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine“. Posebno je ukazao na slučajeve iz prakse Zeničko-dobojskog kantona u kojem pravosnažne sudske odluke čekaju veoma dugo na izvršenje, pošto se u budžetima izdvaja veoma malo sredstava za navedene potrebe.

Punomoćnik Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine naveo je da je osnovna intencija dopuna Zakona o izvršnom postupku zaštita javnog interesa i odgovornost za funkcionisanje institucija federalne, kantonalne, gradske i općinske vlasti. Kad su u pitanju navodi zahtjeva koji se odnose na osporavanje ovlaštenja sekretara domova za potpisivanje ispravke zakona, navodi da ta ovlaštenja proističu iz poslovnika o radu domova Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine. Kad je u pitanju primjena zakona nakon brisanja stava koji je propisivao planiranje sredstava za izvršavanje pravosnažnih sudskih presuda u visini od 5% od ukupnih sredstava budžeta, ističe da nije bilo smetnji u planiranju sredstava za navedene potrebe u budžetu Federacije.

„Prijatelj suda“ je objasnio način na koji se provodi izvršenje pravosnažnih sudskih presuda u skladu sa Zakonom o izvršenju. Navodi da postoje presude iz osnova stare devizne štednje, iz osnova unutrašnjeg duga, iz osnova ratnih potraživanja i sve ostale sudske presude. Izložio je prioritete u izvršavanju ostalih sudskih presuda, i istaknuo da se njihova realizacija vrši jedanput, eventualno dvaput mjesečno, izuzev u posebnim okolnostima kao što je poremećaj u punjenju budžeta. Naveo je da su nakon stupanja na snagu Ispravke zakona osnovni kriteriji za planiranje sredstava za izvršenje sudskih presuda u budžetu Federacije: visina sredstava potrebna za izvršenje sudskih presuda u protekloj godini i procjena visine potrebnih sredstava u narednoj godini.

4. Ustavni sud Federacije razmotrio je Ispravku zakona iz tačke 1. Izreke ove presude, koja glasi:

„U Zakonu o dopuni Zakona o izvršnom postupku objavljenom u „Službenim novinama Federacije BiH“, broj 33. od 28.06.2006. godine, u članu 1. greškom je naveden slijedeći tekst:

(6) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koji imaju izvršne sudske presude dužni su u svojim budžetima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih izvršnih rješenja na teret tih budžeta u iznosu od najmanje 5% od ukupnog budžeta“.

Grešku otklanjamo tako što objavljujemo iz izvornog, potpisanog Zakona o dopunama Zakona o izvršnom postupku član 1., koji glasi:

Član 1.

U Zakonu o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03) u članu 138. dodaju se novi st. 3, 4. i 5. koji glase:

„(3) Izvršenje na teret sredstava budžeta Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa Zakonom o izvršavanju budžeta.

(4) Izvršenje na teret sredstava budžeta grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa Odlukom o izvršavanju budžeta.

(5) Više povjerilaca koji ostvaruju svoja novčana potraživanja iz budžeta namiruju se onim redom kojim su stekli pravo namirivanja iz budžeta, s tim da zastarijevanje ne teče do konačnog namirenja potraživanja iz sudske odluke“.

Razmatrajući navedenu Ispravku zakona Ustavni sud Federacije je utvrdio da se Ispravka ne odnosi na pitanja utvrđena članom 203. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 69/07 i 2/08) odnosno čl. 199. i 200. Poslovnika Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/03 i 21/09), tj. da se ne odnosi na ispravku štamparskih grešaka u zakonu, već da se ovom ispravkom kao neodgovarajućim propisom briše stav 6. člana 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine. Na ovaj način ispravkom se suštinski mijenja zakonsko uređenje oblasti izvršenja propisano članom 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine, čime se, po ocjeni Ustavnog suda Federacije, putem ispravke vrši izmjena navedenog zakona.

Imajući u vidu naprijed navedeno Ustavni sud Federacije je analizirao navedenu ispravku u svjetlu odredbe IV.A. a) i člana IV.A.17. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koje glase:

- „IV.A. a) Zakonodavnu vlast će u Federaciji Bosne i Hercegovine vršiti Predstavnički dom i Dom naroda.

- IV.A. Član 17. Ukoliko Ustavom nije drugačije utvrđeno, odluke Parlamenta Federacije zahtijevaju potvrdu oba doma, osim za poslovničke i deklaracije koje domovi samostalno donose“.

Iz navedenih ustavnih odredaba nesumljivo proizilazi da zakone, te izmjene i dopune zakona odnosno bilo kakve intervencije u zakonu mogu donositi samo oba doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine.

U konkretnom slučaju Parlament Federacije Bosne i Hercegovine nije osporio navode iz zahtjeva da se Ispravkom zakona mijenja suština teksta Zakona o dopunama iz 2006. godine, niti je dokazao da je usvojeni tekst navedenog zakona identičan sa tekstom Ispravke zakona.

Iz tih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u tački 1. izreke ove presude, napominjući pri tome da su, saglasno članu IV.C.3.12. Ustava Federacije, odluke Ustavnog suda konačne i obavezujuće bez odlaganja, s obzirom da ovom presudom nije utvrđeno prijelazno rješenje.

5. Ustavni sud Federacije razmotrio je član 1. Zakona o dopunama iz 2006. godine, koji glasi:

„U Zakonu o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj 32/03) u članu 138. dodaju se novi st. 3, 4, 5. i 6. koji glase:

(3) Izvršenje na teret sredstava budžeta Federacije Bosne i Hercegovine i kantona provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa Zakonom o izvršavanju budžeta.

(4) Izvršenje na teret sredstava budžeta grada i općine provest će se u visini predviđenoj na određenoj poziciji budžeta i u skladu sa Odlukom o izvršavanju budžeta.

(5) Više povjerilaca koji ostvaruju svoja novčana potraživanja iz budžeta namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se namire iz budžeta, s tim da zastarijevanje ne teče do konačnog namirenja potraživanja iz sudske odluke.

(6) Svi nivoi vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Federacija, kanton, grad i općina) koji imaju izvršne sudske presude dužni su u svojim budžetima predvidjeti sredstva za isplatu sudskih izvršnih rješenja na teret tih budžeta u iznosu od najmanje 5% od ukupnog budžeta.“

Podnositeljica zahtjeva osporila je samo stavove 3. 4. i 6. navedenog zakona, pri čemu ni u zahtjevu ni u preciziranom zahtjevu nije navela obrazloženje razloga zbog kojih smatra da su navedene odredbe u nesaglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Nasuprot to-

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

me, u zahtjevu je, u dijelu kojim se osporava Ispravka iz tačke 1. ove presude, navedeno da se Ispravkom tj. brisanjem stava 6. Zakona ograničava provođenje izvršenja pravosnažnih sudskih presuda iz budžeta Federacije, kantona, grada ili općine.

Osporene odredbe zakona iz tačke 2. izreke ove presude Ustavni sud Federacije razmotrio je u svjetlu ustavnih odredaba koje se odnose na pravo na pravično suđenje u smislu člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda koji podrazumijeva kao svoj integralni dio i pravo na izvršenje pravosnažnih sudskih presuda.

U tom kontekstu Ustavni sud Federacije ocijenio je da osporene odredbe nisu u nesaglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, pa je odlučio kao u tački 2. izreke ove presude.

6. Ustavni sud Federacije razmotrio je osporeni član 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine kojim je iza člana 137. dodat član 137 a. Zakona o izvršnom postupku, koji glasi:

„Izuzeta su od izvršenja novčana sredstva ustanova iz člana 79 a. stav (2) ovog Zakona koja služe za vršenje djelatnosti od javnog interesa i koje osiguravaju ostvarivanje prava iz člana 79 a. stav (2) ovog Zakona “.

Ustavni sud Federacije utvrdio je sljedeće:

a) Članovi 137 a. i 137 b. Zakona o izvršnom postupku dodati su članom 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine.

b) Ustavni sud Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Kantonalnog suda u Mostaru, Odlukom br. U-5/10 od 26. novembra 2010. godine utvrdio je da član 3. navedenog zakona koji se, kao i što je navedeno, sastoji iz osporenog člana 137 a, te člana 137 b. nije u skladu sa članom II/3. e) i II/3. k) Ustava Bosne i Hercegovine, članom 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i članom 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. Ustavni sud Bosne i Hercegovine naložio je Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da najkasnije u roku od tri mjeseca od dana objavljivanja ove odluke u „Službenom glasniku BiH“, uskladi odredbe člana 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine sa navedenim us-

tavnim odredbama, te da obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o preduzetim mjerama sa ciljem izvršenja ove odluke.

Navedena odluka objavljena je u „Službenom glasniku BiH“, broj 37/11.

7. Pošto je o ustavnosti osporenog člana 3. Zakona o dopunama iz 2009. godine kojim je dodat član 137 a. Zakona o izvršnom postupku, tj, o istom pitanju odlučio Ustavni sud Bosne i Hercegovine, Ustavni sud Federacije smatra da ne postoje procesne pretpostavke za odlučivanje o suštini stvari pa je, saglasno članu 26. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine odbacio zahtjev iz razloga navedenih u tački 3. izreke ove presude.

8. Iz navedenih razloga Ustavni sud Federacije je odlučio kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je jednoglasno u sastavu: mr. Kata Senjak, predsjednica Suda, Sead Bahtijarević, mr. Ranka Cvijić, Domin Malbašić, Aleksandra Martinić i mr. Faris Vehabović, sudije Suda.

Broj: U-36/10

28. septembra 2011. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
mr. Kata Senjak

Уставни суд Федерације Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Борјане Кришто за утврђивање уставности Исправке Закона о допунама Закона о извршном поступку и др, на основу члана IV.Ц.10. Устава Федерације Босне и Херцеговине, након проведене јавне расправе, на сједници одржаној 28. септембра 2011. године, донио је

ПРЕСУДУ

1. Утврђује се да Исправка Закона о допунама Закона о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 39/06) није у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

2. Утврђује се да је члан 1. ст. 3, 4. и 6. Закона о допунама Закона о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 33/06) у сагласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.
3. Одбацује се захтјев за оцјењивање уставности члана 3. Закона о допунама Закона о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 39/09) у дијелу који се односи на додати члан 137 а, јер је о уставности наведене одредбе одлучио Уставни суд Босне и Херцеговине.
4. Пресуду објавити у „Службеним новинама Федерације БиХ“ и службеним гласилима кантона.

Образложење

1. Борјана Кришто у вријеме подношења захтјева Предсједница Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: подносиатељка захтјева) поднијела је 06.10.2010. године Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд Федерације) захтјев за утврђивање уставности члана 1. ст. 3, 4. и 6. Закона о допунама Закона о извршном поступку (у даљем тексту: Закон о допунама из 2006. године), Исправке Закона о допунама Закона о извршном поступку (у даљем тексту: Исправка закона), те члана 3. Закона о допунама Закона о извршном поступку (у даљем тексту: Закон о допунама из 2009. године) у дијелу који се односи на додати члан 137 а.

Подноситељка захтјева наводи да је чланом 1. Закона о допунама извршена допуна члана 138. Закона о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 32/03), додавањем нових ст. 3, 4. и 6. којима је прописано да се извршење на терет буџета Федерације, кантона и општина проводи у висини на одређеној позицији буџета у складу са законом односно одлукама о извршавању буџета сваког од наведених субјеката. Одредбом става 6. наведеног члана било је, прије извршене Исправке закона, утврђено да су сви нивои власти у Федерацији Босне и Херцеговине који имају извршне судске пресуде дужни да

у својим буџетима предвиде средства за исплату судских извршних рјешења на терет тих буџета у износу од најмање 5%. Подносиатељка захтјева истиче да је након објаве Закона о допунама објављена и Исправка члана 1. овог закона у којој се наводи да је по извршеном савјештању овог закона утврђено да је грешком наведен текст који гласи: „ (6) Сви нивои власти у Федерацији Босне и Херцеговине (Федерација, кантон, град и општина) који имају извршне судске пресуде дужни су у својим буџетима предвидјети средства за исплату судских извршних рјешења на терет тих буџета у износу од најмање 5% од укупног буџета“. Грешка је исправљена тако да је из текста члана 1. Закона о допунама изостављен став 6. Према мишљењу подносиатељке захтјева, у оквиру исправке законског текста може се исправити само погрешка наведена у означавању појединих датума, назива установа или појединих ријечи које су криво штампане. Истиче да се Исправком закона, којом се мијења односно брише цијели један став, заправо мијења суштина и карактер одредбе члана 1. Закона о допунама, из разлога што оставља право Федерацији, кантонима и општинама да уопште не предвиде у својим буџетима обавезни минимум средстава за исплату извршних судских пресуда донесених на њихов терет. Мишљења је да наведена исправка по свом карактеру и садржини може бити само измјена члана 1. Закона о допунама, јер преуређује друштвено-економски однос нормиран тим чланом ограничавајући провођење извршења из буџета Федерације, кантона и општина. Сматра да је на наведени начин створена могућност да се без било каквог законског ограничења и контроле ускраћује провођење извршних судских пресуда на терет властитог буџета, што је недопустиво и што угрожава подјелу власти на законодавну, извршну и судску власт, те да је стога противна члану IV.Ц.2. и 4. Устава Федерације Босне и Херцеговине. Наглашава да је суштина поднесеног захтјева потреба да се оцијени уставност и законитост Исправке члана 1. Закона о допунама из 2006. године у свјетлу чл. II.А.2.(1) ц) и к) и чл. II.А.6. Устава Федерације Босне и

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

Херцеговине, у контексту примјене члана 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода. Кад је у питању додати члан 137 а. Закона о извршном поступку, који је додат чланом 3. Закона о допунама Закона из 2009. године, подносиатељка захтјева истиче да се и овом одредбом ограничава могућност извршења правоснажних судских пресуда јер су изузета од извршења новчана средства установа из члана 79 а. став 2. овог Закона, која се односе на некретнине установе која се у цјелини или дјелимично финансира из буџета, а која је основана за обављање одређених јавних дјелатности. Подносиатељка захтјева сматра да је наведена одредба такођер у супротности са чланом IV.Ц.2. и 4. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Предлаже Уставном суду Федерације да након разматрања захтјева донесе пресуду којом се утврђује да одредба члана 1. Закона о допунама из 2006. године и Исправка закона, те одредба члана 3. Закона о допунама Закона из 2009. године у дијелу који се односи на додати члан 137 а. нису у сагласности са члановима IV.Ц.2. и 4. Устава Федерације Босне и Херцеговине као ни са одредбама члана II.А.2. став 1. и члана II.А.6. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

2. Уставни суд Федерације је сагласно члану 16. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 6/95 и 37/03) дана 22.10.2010. године и 29.03.2011. године доставио захтјев на одговор другој страни у овом уставносудском поступку, тј. Представничком дому и Дому народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине. До дана одржавања јавне расправе Представнички дом и Дом народа нису доставили одговор.

Такође, Уставни суд Федерације је од федералног министра финансија / федералног министра финансија затражио да одреди као „пријатеља суда“ стручно лице ради давања на јавној расправи потребних објашњења о начину извршавања правоснажних судских пресуда на терет буџета Федерације, кантона, града и

општине, нарочито након доношења наведене исправке. Федерални министар одредио је као „пријатеља суда“ Езхера Кубата, дипломираног правника.

3. Јавна расправа одржана је 27. септембра 2011. године. Јавној расправи присуствовали су адвокат Анте Петрушић, пуномоћник подносиатељке захтјева, Томо Видовић, предсједник Законодавно-правне комисије Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине и Езхер Кубат, као „пријатељ суда“ испред Федералног министарства финансија / Федералног министарства финансија. Испред Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине није нико присуствовао.

На јавној расправи пуномоћник подносиатељке захтјева остао је у цијелости код навода из захтјева, с тим што је прецизирао захтјев тако да гласи: „Утврђује се да одредба члана 1. односно члана 138. ст. 3, 4. и 6. Закона о допунама, као и одредба члана 1. Исправке Закона о допунама, те одредбе члана 3. односно члана 137 а. Закона о допунама из 2009. године нису у сагласности са одредбама члана IV.Ц.2. и 4. став 3. Устава Федерације Босне и Херцеговине, као и са одредбама члана II.А.2.(1)ц) и к), односно члана 6. Устава Федерације Босне и Херцеговине“. Посебно је указао на случајеве из праксе Зеничко-добојског кантона у којем правоснажне судске одлуке чекају веома дуго на извршење, пошто се у прорачунима издваја веома мало средстава за наведене потребе.

Пуномоћник Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине навео је да је основна интенција допуна Закона о извршном поступку заштита јавног интереса и одговорност за функционисање институција федералне, кантоналне, градске и општинске власти. Кад су у питању наводи захтјева који се односе на оспоравање овлашћења секретара домова за потписивање исправке закона, наводи да та овлашћења проистичу из пословника о раду домова Парламента Федерације Босне и Херцеговине. Кад је у питању примјена закона након брисања става који је

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

прописивао планирање средстава за извршавање правоснажних судских пресуда у висини од 5% од укупних средстава буџета, истиче да није било сметњи у планирању средстава за наведене потребе у буџету Федерације.

„Пријатељ суда“ је објаснио начин на који се проводи извршење правоснажних судских пресуда у складу са Законом о извршењу. Наводи да постоје пресуде из основа старе девизне штедње, из основа унутрашњег дуга, из основа ратних потраживања и све остале судске пресуде. Изложио је приоритете у извршавању осталих судских пресуда, и истакнуо да се њихова реализација врши једанпут, евентуално двапут мјесечно, изузев у посебним околностима као што је поремећај у пуњењу буџета. Навео је да су након ступања на снагу Исправке закона основни критерији за планирање средстава за извршење судских пресуда у буџету Федерације: висина средстава потребна за извршење судских пресуда у протеклој години и процјена висине потребних средстава у наредној години.

4. Уставни суд Федерације размотрио је Исправку закона из тачке 1. Изреке ове пресуде, која гласи:

„У Закону о допуни Закона о извршном поступку објављеном у „Службеним новинама Федерације БиХ“, број 33. од 28.06.2006. године, у члану 1. грешком је наведен слиједећи текст:

(6) Сви нивои власти у Федерацији Босне и Херцеговине (Федерација, кантон, град и општина) који имају извршне судске пресуде дужни су у својим буџетима предвидјети средства за исплату судских извршних рјешења на терет тих буџета у износу од најмање 5% од укупног буџета“.

Грешку отклањамо тако што објављујемо из изворног, потписаног Закона о допунама Закона о извршном поступку члан 1., који гласи:

Члан 1.

У Закону о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 32/03) у члану 138. додају се нови ст. 3, 4. и 5. који гласе:

„(3) Извршење на терет средстава буџета Федерације Босне и Херцеговине и кантона провест ће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са Законом о извршавању буџета.

(4) Извршење на терет средстава буџета града и општине провест ће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са Одлуком о извршавању буџета.

(5) Више повјерилаца који остварују своја новчана потраживања из буџета намирују се оним редом којим су стекли право да се намуре из буџета, с тим да застаријевање не тече до коначног намирења потраживања из судске одлуке“

Разматрајући наведену Исправку закона Уставни суд Федерације је утврдио да се Исправка не односи на питања утврђена чланом 203. Пословника Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07 и 2/08) односно чл. 199. и 200. Пословника Дома народа Парламента Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03 и 21/09), тј. да се не односи на исправку штампарских грешака у закону, већ да се овом исправком као неодговарајућим прописом брише став 6. члана 1. Закона о допунама из 2006. године. На овај начин исправком се суштински мијења законско уређење области извршења прописано чланом 1. Закона о допунама из 2006. године, чиме се, по оцјени Уставног суда Федерације, путем исправке врши измјена наведеног закона.

Имајући у виду напријед наведено Уставни суд Федерације је анализирао наведену исправку у свјетлу одредбе IV.А. а) и члана IV.А.17. Устава Федерације Босне и Херцеговине које гласе:

–„IV.А. а) Законодавну власт ће у Федерацији Босне и Херцеговине вршити Представнички дом и Дом народа.

–IV.А. Члан 17. Уколико Уставом није другачије утврђено, одлуке Парламента Федерације захтијевају потврду оба дома, осим за пословнике и декларације које домови самостално доносе“.

HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE

Из наведених уставних одредаба несумљиво произилази да законе, те измјене и допуне закона односно било какве интервенције у закону могу доносити само оба дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине.

У конкретном случају Парламент Федерације Босне и Херцеговине није оспорио наводе из захтјева да се Исправком закона мијења суштина текста Закона о допунама из 2006. године, нити је доказао да је усвојени текст наведеног закона идентичан са текстом Исправке закона.

Из тих разлога Уставни суд Федерације је одлучио као у тачки 1. изреке ове пресуде, напомињући при томе да су, сагласно члану IV.Ц.3.12. Устава Федерације, одлуке Уставног суда коначне и обавезујуће без одлагања, с обзиром да овом пресудом није утврђено пријелазно рјешење.

5. Уставни суд Федерације размотрио је члан 1. Закона о допунама из 2006. године, који гласи:

„У Закону о извршном поступку („Службене новине Федерације БиХ“, број 32/03) у члану 138. додају се нови ст. 3, 4, 5. и 6. који гласе:

(3) Извршење на терет средстава буџета Федерације Босне и Херцеговине и кантона провест ће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са Законом о извршавању буџета.

(4) Извршење на терет средстава буџета града и општине провест ће се у висини предвиђеној на одређеној позицији буџета и у складу са Одлуком о извршавању буџета.

(5) Више повјерилаца који остварују своја новчана потраживања из буџета намирују се оним редом којим су стекли право да се намире из буџета, с тим да застаријевање не тече до коначног намирења потраживања из судске одлуке.

(6) Сви нивои власти у Федерацији Босне и Херцеговине (Федерација, кантон, град и општина) који имају извршне судске пресуде дужни су у својим буџетима предвидјети средства за исплату судских извршних рјешења на терет тих буџета у износу од најмање 5% од укупног буџета.“

Подноситељка захтјева оспорила је само ставове 3. 4. и 6. наведеног закона, при чему ни у захтјеву ни у прецизираном захтјеву није навела образложење разлога због којих сматра да су наведене одредбе у несугласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине. Насупрот томе, у захтјеву је, у дијелу којим се оспорава Исправка из тачке 1. ове пресуде, наведено да се Исправком тј. брисањем става 6. Закона ограничава провођење извршења правоснажних судских пресуда из буџета Федерације, кантона, града или општине.

Оспорене одредбе закона из тачке 2. изреке ове пресуде Уставни суд Федерације размотрио је у свјетлу уставних одредаба које се односе на право на правично суђење у смислу члана 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода који подразумијева као свој интегрални дио и право на извршење правоснажних судских пресуда.

У том контексту Уставни суд Федерације оцијенио је да оспорене одредбе нису у несугласности са Уставом Федерације Босне и Херцеговине, па је одлучио као у тачки 2. изреке ове пресуде.

6. Уставни суд Федерације размотрио је оспорени члан 3. Закона о допунама из 2009. године којим је иза члана 137. додат члан 137 а. Закона о извршном поступку, који гласи:

„Изузета су од извршења новчана средства установа из члана 79 а. став (2) овог Закона која служе за вршење дјелатности од јавног интереса и које осигуравају остваривање права из члана 79 а. став (2) овог Закона“.

Уставни суд Федерације утврдио је слjedeће:

а) Чланови 137 а. и 137 б. Закона о извршном поступку додати су чланом 3. Закона о допунама из 2009. године.

б) Уставни суд Босне и Херцеговине, одлучујући о захтјеву Кантоналног суда у Мостару, Одлуком бр. У-5/10 од 26. новембра 2010. године утврдио је да члан 3. наведеног закона који се, као и што је наведено, састоји из оспореног члана 137 а, те члана 137 б. није у складу са чланом II/3. е) и II/3. к) Устава Босне и Херцеговине,

чланом 6. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и чланом 1. Протокола број 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода. Уставни суд Босне и Херцеговине наложио је Парламенту Федерације Босне и Херцеговине да најкасније у року од три мјесеца од дана објављивања ове одлуке у „Службеном гласнику БиХ“, усклади одредбе члана 3. Закона о допунама из 2009. године са наведеним уставним одредбама, те да обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама са циљем извршења ове одлуке.

Наведена одлука објављена је у „Службеном гласнику БиХ“, број 37/11.

7. Пошто је о уставности оспореног члана 3. Закона о допунама из 2009. године којим је додат члан 137 а. Закона о извршном поступку, тј, о истом питању одлучио Уставни суд Босне и Херцеговине, Уставни суд Федерације сматра да не постоје процесне претпоставке за одлучивање о суштини ствари па је, сагласно члану 26. став 1. Закона о поступку пред Уставним судом Федерације Босне и Херцеговине одбацио захтјев из разлога наведених у тачки 3. изреке ове пресуде.

8. Из наведених разлога Уставни суд Федерације је одлучио као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Федерације донио је једногласно у саставу: мр Ката Сењак, предсједница Суда, Сеад Бахтијаревић, мр Ранка Цвијић, Домин Малбашић, Александра Мартиновић и мр Фарис Вехабовић, судије Суда.

Број: У-36/10
28. септембра 2011. године
Сарајево

Предсједница
Уставног суда Федерације
Босне и Херцеговине
мр. Ката Сењак

OBAVIJEST

PRETPLATNICIMA

**POZIVAMO VAS DA SE PRETPLATITE NA "NARODNE
NOVINE HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE"**

**PRETPLATA NA SLUŽBENO GLASILO ZA 2011. GODINU
IZNOSI 150 KM**

Račun za uplatu: 161 020 003356 0061 PRORAČUN

Broj organizacijske jedinice proračuna: 1101001

Identifikacijski broj: 4281098220007

Vrsta prihoda: 722631

Šifra općine: 055

INFORMACIJE NA ADRESI:

**Stručne službe Vlade
Hercegbosanske županije,
Stjepana II. Kotromanića bb, 34101 Livno**

ILI NA TELEFON:

034/200-035

**NARODNE NOVINE HERCEGBOSANSKE ŽUPANIJE
SLUŽBENO GLASILO**

Uređuje: **Zoran Semren**, tajnik Vlade Hercegbosanske županije, Livno,

Ulica Stjepana II Kotromanića bb, 80101 LIVNO; telefon 034/200-035,

Izdavač: Stručne službe Vlade Hercegbosanske županije, Livno.

Ulica Stjepana II Kotromanića bb.

List izlazi prema potrebi.

Tisak: "LIST" - Livno.

Naklada: 200 primjeraka.

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se u roku od 15 dana od dana izlaska lista iz tiska

